PREDDVOR

www.preddvor.si

Glasilo Občine Preddvor | številka 4 | december 2020

SKLEDA GOURMET

italijanska pizzerija, gostilna & kavarna

Savska loka 24, 4000 Kranj
Telefon: 0590 19 625

DELOVNI ČAS:
pon.–čet. od 9. do 22. ure
petek od 9. do 23. ure
sobota od 11. do 23. ure
nedelja od 11. do 22. ure

Največja ponudba
dostave hrane v Kranju.

Razvoz hrane na dom: 0590 19 625

Ob naročilu 3 pizz
1,5 l coca-cole GRATIS

MEHIŠKA HRANA

burrito, taco fresh, chimichanga,
quesadilla, taquitosi, tampico con pavo, chilli con carne.

Pri vsaki jedi dodatek salsa in bela omaka.

SARAH TAUHMANN BERGER S.P., SAVSKA LOKA 24, KRANJ

STRAN 8
Na pomoč prišli prostovoljci

Domu starejših občanov Preddvor so v jesenskem valu epidemije na pomoč priskočili tudi prostovoljci iz občine Preddvor.

STRAN 17
Naravoslovni dan učencev iz Kokre

Po uspelem razpisu Turističnega društva Kokra v občini Preddvor smo lepega sončnega oktobrskega dne v okviru naravoslovno-tehniškega dne izvedli pohod na planino Kogel.

STRAN 18
Ko se življenje postavi na glavo

Mateja Korošec, direktorica Centra Korak v Kranju, je nekdanja Preddvorčanka. Čeprav sedaj živi v Cerkljah, jo še vedno vleče v rodne Tupaliče.

STRANI 22 IN 23
Viharno koronsko leto skavtov

Prejšnje skavtsko leto je bil steg v rokah najboljše ekipe voditeljev, načrti so bili zapisani in vsak skavt je bil pripravljen začeti novo skavtsko leto.

STRAN 26
Neznani Preddvor

Za prazgodovinsko poselitev Preddvora je bila odločilna lega kraja ob prehodu ravnine v dolino reke Kokre, po kateri je potekala prastara trgovska pot.

STRAN 30
Kljub epidemiji jeseni nekaj nogometa in optimizma

Ob koncu avgusta so se začela uradna tekmovanja v okviru Medobčinske nogometne zveze Gorenjske Kranj za tekmovalno leto 2020/21. Potekala so do 21. oktobra.

www.visitpreddvor.si
PREDDVOR

PREDDVOR je priloga časopisa Gorenjski Glas

PREDDVOR (ISSN 2670-6687) je priloga Gorenjskega glasa za Občino Preddvor, izhaja štirikrat letno, urednica Danica Zavrl Žlebir (danica.zavrl@g-glas.si), odgovorna urednica Marija Volčjak, oblikovanje Matjaž Švab, oglasno trženje Janez Čimžar (janez.cimzar@g-glas.si, 041/704 857). Priprava za tisk Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Nazorjeva ulica 1, 4000 Kranj (info@g-glas.si, tel. 04/201 42 00). Tisk: Delo, d. o. o, Tiskarsko središče; Dunajska 5, 1000 Ljubljana. Distribucija Pošta Slovenije, d. o. o., Slomškov trg 10, 2500 Maribor. Preddvor izhaja v nakladi 19.000 izvodov, brezplačno ga prejemajo vsa gospodinjstva in drugi naslovniki v občini Preddvor, priložen je tudi izvodom Gorenjskega glasa. Na naslovnici: V pričakovanju božično-novoletnih praznikov / Foto: Primož Pičulin

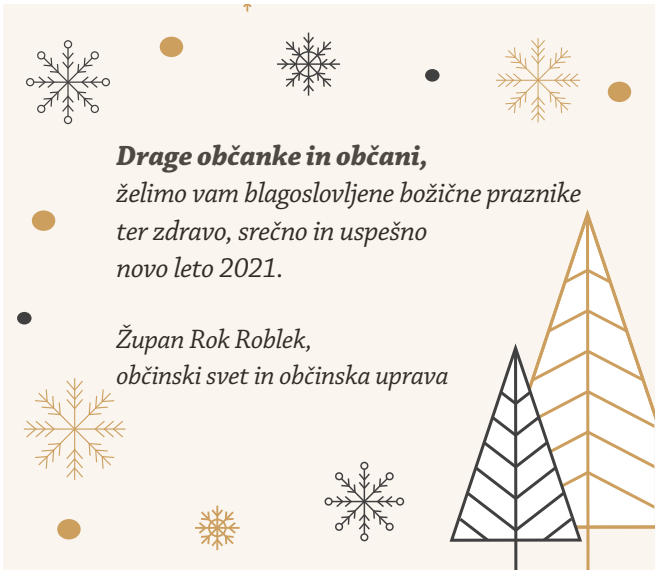
Predstavili so nujne projekte

Pred proračunsko obravnavo so občinskim svetnikom predstavili šest največjih projektov, ki jih predvideva prihodnji proračun.

Danica Zavrl Žlebir

Občinski svet Občine Preddvor je decembra znova obravnaval osnutek proračuna za prihodnje leto. Nameravali so ga sprejeti že na prejšnji seji novembra, a ga svetniki takrat niso potrdili. Menili so, da je v njem preveč projektov, zato obstaja bojazen, da jih ne bodo mogli uresničiti. Občinska uprava je pripravila ponoven predlog. Dan pred vnovično (formalno prvo) obravnavo, pa so svetnikom predstavili ključne projekte, saj so na novembrski seji med drugim tudi menili, da se premalokrat srečajo in da so tudi premalo obveščeni. Fizičnih srečanj zdaj res ni in že druga seja zapored je potekala na daljavo, vendar se je izkazalo, da se tudi na ta način da veliko dogovoriti. Pozna prva obravnava proračuna pomeni, da bodo drugo branje lahko opravili januarja, do sprejetja proračuna pa ima občina začasno financiranje. Kot napoveduje župan Rok Roblek, bo druga proračunska seja v prvi polovici januarja. V občinski proračun so vključili tudi prodajo Energetike Preddvor, to točko, ki natančneje opredeljuje način prodaje, pa tudi posebej obravnavali na novembrski seji.

Na sestanku občinske uprave, nekaterih projektantov in gradbenega odbora za gradnjo športnega igrišča so predstavili šest projektov. Energetska obnova občinske stavbe in nekdanje turistične poslovalnice na Goričici bo deležna tudi sofinanciranja, saj je bila Občina Preddvor (skupaj s Kamnikom in Tržičem) uspešna na razpisu za energetske prenove stavb v lasti in rabi občin. Po prenovi, kjer bodo menjali tudi kritino, želijo na zadnji strani stavbe zgraditi tudi dvigalo. Zelo zahteven bo projekt gradnje dvorane in širitve šole, ki bo razdeljen na več faz. Za dvorano bodo v prvi potrebovali tri milijone, za adaptacijo šole pa 1,8 milijona evrov. Temu projektu naj bi namenili prvi milijon iz vezanih sredstev, ki so jih prejšnje leto nepričakovano dobili v proračun, začeli pa naj bi ga izvajati proti koncu leta 2021. Še en športni objekt naj bi začeli graditi prihodnje leto: športni park, za katerega čakajo gradbeno dovoljenje. Spomladi bodo začeli izvajati nujna zemeljska dela, nato pa prvo fazo gradnje, ko bo najprej na vrsti nogometno igrišče s spremljajočo infrastrukturo. Širitev Šolske ulice in ob tem urejanje meteorne kanalizacije je naslednji večji zalogaj. Spomladi načrtujejo razpis, čez poletje pa gradnjo. Nujna je tudi dotrajana obnova mostov čez Kokro pri Jelovici. Veseli bi bili, če bi jim to uspelo prihodnje leto, ko bo država v bližini rekonstruirala cesto od krožišča v Tupaličah do konca vasi v smeri proti Jezerskemu.

Obdarovanje otrok

Letošnje praznovanje božičnih praznikov bo potekalo drugače, kot smo vajeni. V tem obdobju se moramo žal odpovedati druženju, vsem družabnim dogodkom in prireditvam. Ker pa si v občini Preddvor kljub omejitvam vseeno želimo obdariti otroke, smo pripravili darilne pakete za otroke od prvega do šestega leta starosti (letnik 2014–2019), ki jih bo ob prevzemu pozdravil tudi Božiček. Starše z otroki vabimo, da prevzamejo darila v soboto, 26. decembra, na sedežu Občine Preddvor, Dvorski trg 10, po naslednjem vrstnem redu:

- Bašelj: 9.30–10.00
- Bele (Spodnja, Srednja, Zgornja): 10.00–10.30
- Breg ob Kokri, Možjanca, Tupaliče: 10.30–11.00
- Kokra: 11.00–11.30
- Mače, Nova vas, Potoče: 11.30–12.00
- Preddvor: 12.00–12.30

Prosimo vas, da se držite navedenih ur in v prostor vstopate posamezno po družinah. Za ustrezno varnostno razdaljo ter razkuževanje bo poskrbljeno, vas pa prosimo, da se tudi sami držite varnostnih ukrepov ter nosite masko. V primeru, da ta dan ne morete prevzeti darila, bo to še nekaj časa na voljo na občini. Za naknadni prevzem pokličite v tajništvo Občine (04 27 51 000), da se dogovorimo za uro prevzema.

Spoštovani občani in bralci občinskega glasila Preddvor

Rok Roblek, vaš župan

Župan Rok Roblek

Na leto 2020 bo verjetno vsak imel svojevrstne spomine. V novicah odmevajo vesti o letu z največ naravnimi nesrečami in katastrofičnimi dogodki, leto, ki so ga zaznamovale odpovedi prireditev, okrnjene mobilnosti in osamitve.

Mlajše generacije morda te situacije niti ne zaznajo, saj je v njihovi »digitalni navadi« komunikacija s prijatelji vezana na družbena omrežja po telefonu ali računalniku. Šolanje na daljavo je nekaj, pri čemer učenci prekašajo svoje učitelje, s svojo iznajdljivostjo pa zagotovo najdejo tudi nove načine oplemenitenja svojega znanja. Bistveno več težav z osamitvijo so imeli starejši, njihov svet je svet pristnega fizičnega druženja, stiska roke in lepe besede. Kljub zavedanju, da je namen preprečitve širjenja virusa le fizična distanca in ne socialna distanca, je to težko vedno zagotoviti. Starejši in osamljeni si želijo komunikacije, zato ne odlašajmo, namenimo letos posebno pozornost tistim, ki hrepenijo po bližini in pogovoru.

Nevladne organizacije opozarjajo, da bo aktualna situacija spreminjala družbo nasploh. A dejstvo je, da bo morda zdravje res napredovalo na lestvici vrednot, zagotovo pa ne more zamenjati drugih. V življenju nas namreč definira genetika z vsem svojim napredkom, neizbežna pa sta sila in vpliv okolja, ki kot potok oblikuje našo notranjost in zunanjost.

Srečo imamo, da lahko v teh časih živimo v kraju in prostoru, ki nas navdaja z optimizmom. Kamor koli se ozremo, nas je jesen v vsej svoji lepoti barv navdajala z optimizmom. Narava ima v sebi skrite neizmerne mehanizme obnove in rehabilitacije in tudi ljudje smo del narave s pomembnim poudarkom, da smo socialna in družabna bitja, zato tega ne smemo zanemariti.

Leto, ki odhaja, je bilo plodno, kar nekaj pomembnih korakov smo napravili v smeri kakovostnejšega življenja občanov in obiskovalcev naših krajev. Od vseh projektov, delavnic in aktivnosti pa velja omeniti predvsem ureditve cest na Spodnji Beli, v Hrašah in Kokri, izgradnjo povezave med Šolsko ulico in Šiško ter širitev optičnega omrežja, zaključevanje projekta parkirišč in pločnika od Preddvora proti pokopališču in začetek kolesarske in pešpoti med Preddvorom in Belo.

Letošnje leto je bilo leto načrtovanja, tako smo že pridobili odločbo za ureditev jezera Črnava, pridobili smo gradbeno dovoljenje za infrastrukturo v Mačah, sprejeli podrobni prostorski akt na območju poslovne cone, smo tik pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja za športni park, projektiramo nadgradnjo šole in vrtca z novo športno dvorano, obnovo z razširitvijo Šolske ulice in mostova ob vhodu v Preddvor pri Jelovici. Usklajujemo se glede umestitve obvozne ceste Hrib, kjer pričakujemo mnenja v začetku prihodnjega leta in rišemo idejno zasnovo Slovanske vasi.

Pogled naprej je glede na prihajajoče projekte izjemno pester. V tem glasilu lahko preberete o nekaj ključnih projektih prihodnjega leta. Na tem mestu pa dodam še težko pričakovano modernizacijo državne ceste skozi naselje Tupaliče, ki naj bi se začela z januarjem. Občina bo urejala varen prehod, javno razsvetljavo, pločnike, avtobusna postajališča, vodovod in kanalizacijo. V prihodnjem letu bomo urejali tudi vodovod proti Možjanci.

Za konec se zahvaljujem pripadnikom Civilne zaščite za požrtvovalno delo in pomoč v zvezi s trenutno zdravstveno situacijo in vsem prostovoljcem posameznikom, društvom in združenjem, ki na kakršen koli način blažite stisko v Domu starejših občanov Preddvor ali stisko posameznikov na njihovih domovih. Obdarovanje starejših in prihod Božička z obdarovanjem otrok bo letos še posebno skrben glede na trenutno situacijo. Za konec pa naj prazniki minejo v toplini in družinski bližini, naj prihajajoče leto motivira, zamisli podviza in vse dobro naniza.

Zgodbe mladih, ki v letu 2020 ostajajo nedokončane

V prejšnji številki smo začeli objavljati zgodbe mladih, ki jim Občina Preddvor in Zavod Pospešek pomagata do stikov z ljudmi na področjih, ki jih zanimajo. Verjamemo, da se bodo dobre zgodbe, ki so se začele v letu 2020, nadaljevale tudi v prihodnje in da se jim bodo pridružile še številne nove. Mi jih bomo spremljali skupaj z vami.

Sabina Bravec, David Florjančič

Petro zanimata civilna zaščita in policija

Petro Gregorc ste spoznali že v prejšnji številki. Študentka obramboslovja bi rada spoznala čim več ljudi na področju civilne zaščite, policije in drugih sorodnih področjih ter njihove zgodbe. »Kot župana me moraš 'ponucati', poznam veliko ljudi,« ji je dejal Rok Roblek in dodal, da je njena karierna pot, ne glede na njegovo pomoč, največ odvisna od nje same. Župan Petro povezuje z ljudmi iz civilne zaščite in policije.

Maruša navezuje stike s podjetniki

Marušo Zaplotnik zanima predvsem podjetništvo, saj bi v prihodnosti rada odprla slaščičarno v Preddvoru. Povezali smo jo z mlado podjetnico Majo Kosi. Danes 19-letna Maja je na svojo karierno pot stopila že s 15 leti. Je oblikovalka modnih dodatkov za hišne ljubljenčke, ki jih prodaja v spletni trgovini Doggy Lilly. »Vedno ostani pozitivna in vzpostavljaj stike z ljudmi, saj nikoli ne veš, kdaj boš potrebovala njihovo pomoč«, ji je svetovala. Marušin oče je kuhar, a njo so vedno bolj zanimale slaščice. Izmed vseh najraje pripravlja razne piškote in pralineje, pri delu pa jo najbolj veseli, ko jih preda ljudem in vidi velik nasmeh na njihovem obrazu. Maja ji je ponudila kontakt Fundacije za ustvarjalne mlade, kjer ji bodo lahko pomagali na njeni podjetniški poti.

Poletno srečanje Maje Kosi (levo) in Maruše Zaplotnik

Fotografija je nastala poleti na srečanju Petre Gregorc in Roberta Skrinjarja, vodje kranjske izpostave Uprave RS za zaščito in reševanje.

Prof. dr. Gregor Papa z IJS (levo) in Gašper Perko

Gašper bi rad spoznal raziskovalce

Povsem drugo področje pa veseli Gašperja Perka, študenta elektrotehnike, ki se zanima za umetno inteligenco, s katero bi pomagal pri napredku samovozečih avtomobilov in letalstva. Septembra je obiskal Institut Jožef Stefan (IJS), kjer ga je sprejel dr. Gregor Papa, vodja oddelka računalniških sistemov, ki mu je ponudil sodelovanje. Obisk mu je bil zelo všeč, saj Gašper pravi, da so bili do njega zelo odprti in jih je zanimalo, s čim vse se rad ukvarja.

Spomenik in njegov avtor

Spomenik padlim v NOB pred občinsko stavbo je zaščiten kot spomenik lokalnega pomena. Je naša kulturna dediščina, del naše zgodovine, ki je, kakršna je. Njegov avtor je arhitekt Marjan Šorli.

Petra Lombar Premru

Marjan Šorli (v ozadju) in Janez Vidic, snovalca medvojne izdaje Prešernove Zdravljice
/ Foto: Arhiv družine Šorli

Pristojni na preddvorski občini so se zato – kljub nekaterim pobudam, da bi spomenik iz središča vasi prestavili na drugo lokacijo – odločili, da monolitni obelisk z reliefno poglobljeno podobo borca na eni strani ter vklesanimi imeni padlih borcev in talcev ostane, kjer je že od leta 1955: torej pred današnjo občinsko stavbo. Načrtujejo pa ureditev okolice ter postavitev predstavitvene table, kjer se bomo občani in obiskovalci lahko podučili o pomenu spomenika in njegovem avtorju.

Marjan Šorli se je rodil leta 1915 na Rupi, v Kranju je obiskoval osnovno šolo in gimnazijo, nato pa v Ljubljani študiral arhitekturo in leta 1940 diplomiral pri profesorju Jožetu Plečniku. Bil je med najbolj dejavnimi Plečnikovimi diplomanti po drugi svetovni vojni. Njegova poklicna pot je bila zelo pestra, deloval je na področju arhitekture, urbanizma, oblikovanja, bil je pisec strokovnih prispevkov in predavatelj. Med drugim je bil tudi glavni arhitekt v kranjskem Projektnem podjetju in Projektnem podjetju Agrobiro, leta 1957 pa mestni arhitekt Kranja, zadnja tri leta pred smrtjo leta 1975 pa je predaval na Šoli za arhitekturo v Ljubljani. V časih, ko svet ni bil tako dostopen kot danes, se je strokovno izpopolnjeval in predaval v tujini: leta 1952 se je v ZDA kot Fullbrightov štipendist specializiral za stanovanja in urbanizem pri enem največjih arhitektov tistega časa Franku Lloydu Wrightu, nekaj let pozneje pa predaval na kolidžu v Birminghamu v Angliji.

Kot arhitekt urbanist se je ukvarjal s projektiranjem obnov in spomenikov ter urbanističnimi načrti. V okviru Plečnikove šole je sodeloval pri obnovi Prešernove rojstne hiše v Vrbi. Izdelal je urbanistične načrte Kranja, Celja, Žiri, zazidalni načrt Bleda, kjer je predvidel tudi ohranitev starega mestnega dela in uredil obalo jezera. Med njegovimi projekti v Kranju velja omeniti Prešernov gaj, slaščičarno – kavarno, poslovno stavbo Merkurja v mestu, otroški vrtec na Planini in stolpnico, v Ljubljani pa restavracijo Emona. Marsikatero Šorlijevo delo danes žal ni več ohranjeno, je uničeno ali do nerazpoznavnosti predelano. Po okupatorjevem požigu domačije Šorlijev mlin na Rupi je leta 1944 odšel v partizane, kjer je pod psevdonimom Viher deloval v Partizanski tiskarni Trilof v Davči na Gorenjskem. Decembra 1944 so izdali edinstveno, bibliofilsko izdajo Prešernove Zdravljice, ki jo odlikujeta izjemna slovstvena in likovna vrednost ter tehnična dovršenost. Morda je prav zaradi medvojnih izkušenj pomemben delež njegovega delovanja predstavljalo oblikovanje spomenikov in obeležij NOB: na Rupi, v Kranju, pod Storžičem, v Križah, na Jamniku, v Preddvoru.

Marjan Šorli pa ni bil izjemen le po strokovnosti, bil je velik tudi kot oseba, ki se ni podrejala aktualni politiki – tudi za ceno lastnega uspeha in poklicnih priložnosti.

Njegova vnuka Jaka in Luka Repanšek sta nam potrdila, da je do Preddvora in okolice čutil posebno navezanost. Hiško na Možjanci je zgradil sam in s pomočjo dobrih prijateljev iz okoliških krajev. V njej so prosti čas preživljale tudi njegova žena Marija in tri hčerke, ki jih je, prav tako kot vnuke, neizmerno ljubil. Posebno strast je gojil do narave v okolici Možjance in Preddvora, ki jo je poznal do obisti, simbol njene lepote pa je našel v popolni obliki preprostega storža. Marjan Šorli je bil tudi strasten smučar in vsestranski športnik. Bil je tudi izjemno nadarjen slikar in v mladosti je kolebal med študijem slikarstva in arhitekture. Njegov avtorski opus zaznamujejo tudi številne vrhunske fotografije, zlasti vešč je bil v arhitekturni in prirodoslovni fotografiji. Kot akademski predavatelj in kritičen opazovalec je napisal številne strokovne in poljudne prispevke o dogajanju tistega časa, vsakokrat skozi oči človeka, ki je bil vse svoje življenje zapovedan poštenosti, odkritosti in estetiki. Marjan Šorli je bil eden najbolj vsestranskih in nadarjenih ljudi, ki je svoj prostor sreče našel prav tu, v okolici Preddvora.

(Vir: Kranjski zbornik 2005, N. Koselj: Marjan Šorli, njegova dela in njegov čas; Obrazi slovenskih pokrajin; splet)

Na pomoč prišli prostovoljci

V Domu starejših občanov Preddvor je v jesenskem valu epidemije zaradi okužb in tudi kadrovskih sprememb kvaliteta življenja oskrbovancev postala vprašljiva. Ker ni bilo mogoče zagotoviti dovolj strokovnega kadra, so na pomoč priskočili tudi prostovoljci iz občine Preddvor.

Franceska Žumer

Na pobudo župana Roka Robleka je poveljnik občinskega štaba Civilne zaščite Aleš Drekonja sklical sestanek prostovoljcev. Udeležilo se ga je več kot dvajset posameznikov in predstavnikov društev. Prostovoljce je bilo treba najprej seznaniti z delom, je povedala Nina Kocjančič, namestnica direktorja. To jim je vzelo kar nekaj časa, a istočasno pove, da so bili vsi zelo hitro učljivi, še posebej tisti pri negi, in pripravljeni pomagati, skratka bili so jim v veliko pomoč. Nekateri so delali le dan ali dva, posamezniki tudi več tednov, nekaterih iz različnih vzrokov niso poklicali, predvsem tistih iz rizične skupine zaradi starosti. Tudi njim hvala za odziv. V nadaljevanju nekaj utrinkov prostovoljcev, ki mi jih je uspelo dobiti za pogovor.

Že prvi konec tedna so v nedeljo zvečer potrebovali skupino za selitev okuženih iz novega v stari del. Kljub pozni večerni uri so pomagali Rok Roblek, celotna družina Križnar (Mina, Minko, Aljaž, Mana), Slavko Smolej, Primož Lipar, Andraž Hafner, Anja Udir.

Aleksandra Zibelnik Badii je povedala, da v Bašlju zbirajo revije, časopise, knjige, križanke, ki jih potem odnese v dom. Sama je tudi delala v domu, raznašala je pošto oskrbovancem in pomagala pri pogovorih, ker številni ne znajo uporabljati sodobne tehnologije. Pravi, da jo je šokiralo, ker se ji zdi, kot bi stopila v drug čas, čas brez sodobne tehnologije. Prav zato tudi še niso zaživele dejavnosti na daljavo, kot so telovadba, joga, branje ali zgolj pogovori, ki jih oskrbovanci najbolj pogrešajo, prostovoljci pa upajoče čakajo, da lahko pomagajo tudi na ta način. Tudi starejšim, mogoče še veliko bolj, je potrebna socialna bližina, občutek varnosti in pripadnosti, četudi le s pomočjo informacijske tehnologije. Upam, da v času do objave prispevka tudi že zaživi to področje sodelovanja.

Alja Klenovšek se je javila za pomoč pri negi. Bolničarkam je pomagala preoblačiti, briti in nepokretne tudi umivati. To je bila zanjo prav posebna izkušnja. Pravi, da lepa, saj je življenje spoznala z drugega zornega kota. Poudarila je, kako izjemno hvaležni so ji bili vsi oskrbovanci. Velik odziv je bil med skavti, kjer so najmlajši izdelovali voščilnice, tisti, ko so covid-19 že preboleli, pa pomagajo tudi v rdeči coni, kjer pomaga tudi Mana Križnar.

Največ časa sta med prostovoljci preživela upokojenca Miran Zadnikar in Janez Velikanje.

Občina je s prenosnimi računalniki in pametnimi telefoni pomagala šoli in domu ni mogla, a bo kmalu nadomestila tudi to vrzel in pomagala DSO.

Število okuženih še vedno narašča, oskrbovanci so zaradi karantene osamljeni in poleg osnovnih življenjskih pogojev potrebujejo tudi socialne stike, pogovor po telefonu ali drugem mediju in so zelo hvaležni za vsako pomoč, je bilo enotno mnenje vseh sogovornikov.

Urejali bodo obalo jezera Črnava

Danica Zavrl Žlebir

V projektu LAS Gorenjska košarica je Občina Preddvor kandidirala za sredstva evropskega sklada za ribištvo in pomorstvo. Lani so bili neuspešni, nato pa so se znova prijavili in zdaj so jim evropski evri odobreni. Kot pravi župan Rok Roblek, so v dogovoru z Razvojno agencijo BSC Kranj v okviru razpisa ponudili projekt jezera Črnava. Celoten projekt urejanja obale jezera je vreden okoli 220 tisoč evrov, evropski sklad ga bo sofinanciral v deležu osemdeset odstotkov, torej okoli 150 tisočakov. Urejali bodo celotno zahodno obalo jezera, ki so jo lani dobili v last od sklada kmetijskih zemljišč in gozdov. Kaj nameravajo narediti na tem doslej precej degradiranem območju, pojasni župan Roblek: »Uredili bomo dostop do jezera, poti ob njem, naredili večnamenske ploščadi, uredili senčne plaže, postavili sklop igral za vsa življenjska obdobja, zgradili sanitarije. V kontejnerski izvedbi bi postavili brunarico, ki bo hkrati info točka za obveščanje obiskovalcev o vodi, o življenju v njej, o ribah ... in mesto hitre gostinske ponudbe. Ponujali bomo razna vodna doživetja, od čolnarjenja, supanja, ribarjenja in drugega. Tu bo tudi mesto za promocijo, kjer si bo mogoče ogledati video o vodi, ribah, ribji kulinariki, s poudarkom na sladkovodnih ribah.« S pripravljeno dokumentacijo bodo lahko dela začeli februarja.

Zahvala vsem, ki so pomagali

Covid-19 ni prizanesel niti naši občini in občanom, predvsem pa je v začetku novembra prizadel in se naselil med najranljivejšo populacijo, stanovalce preddvorskega Doma starejših občanov. Okužbe so se hitro širile tako med zaposlenimi kot stanovalci. V tem času se je ravno poslavljalo takratno vodstvo. Odhod ključnih oseb zdravstvene nege je velika stiska za zavod, kot je dom starejših, saj jih je težko v tako kratkem času nadomestiti, predvsem pa v tako ključnem obdobju, kot je epidemija. V reševanje kriznih razmer in nadomestila kadra so se vključile še druge zdravstvene institucije kot tudi ustanovitelj zavoda. Vodje različnih služb so se za pomoč obračali na preddvorskega župana in na predsednico sveta zavoda. S skupnimi močmi smo nekako premagovali ovire in na najboljši možni način skušali pomagati zaposlenim in stanovalcem preddvorskega doma.

Svetniki sveta zavoda DSO Preddvor se za tako plemenito sodelovanje zahvaljujemo Občini Preddvor, predvsem županu Roku Robleku, svetnikom, načelniku Civilne zaščite, saj ste k pomoči preko društev in posameznikov pozvali celotno lokalno skupnost. Hvala predvsem prostovoljcem, ki ste se odločili za pomoč v domu, saj ste s svojo odločitvijo tvegali svoje zdravje in zdravje svojih bližnjih. Za tako nesebično pomoč ste se odločili dobri ljudje vseh starosti, predvsem nas veseli, da so se vključili tudi mladi, skavti, dijaki in študentje zdravstvene nege.

Zahvala tudi pristojnim na ministrstvu za zdravje in ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve za organizacijo dela in pomoč zaposlenim, Osnovnemu zdravstvu Gorenjske, ki je domu zagotovilo trenutno pomoč treh višjih sester, ter seveda v. d. direktorice DSO Preddvor Sonji Resman, ki je v tem težkem obdobju prevzela vodenje doma.

Hvala vsem svojcem, da z razumevanjem sprejemate prepoved obiskov svojih bližnjih v domu, saj so v času epidemije na prvem mestu njihova življenja, in da se zavedate, da je za vaše bližnje v domu dobro in varno poskrbljeno. Hvala vsem zaposlenim v DSO Preddvor, da ste vztrajali pri tako težkih razmerah in svoje delo nesebično nadaljujete. Hvala, da ste, da skrbite za stanovalce, jim v imenu domačih stisnete roko ali jim namenite dobro besedo, z nasmehom polepšate dan.

Hvala vsem imenovanim in neimenovanim, ki ste s kakršnokoli pomočjo, vidno ali nevidno, prispevali v skupno dobro doma in vseh v njem.

Svetniki sveta zavoda
Doma starejših občanov Preddvor

Gradbeni odbor za športni park

Gradbeni odbor za gradnjo športnega parka se je jeseni sestal enkrat, in sicer 29. septembra. »Pogovarjali smo se predvsem o postopku ARSO in kako bo vplival na nadaljnje aktivnosti za izgradnjo športnega parka. Vzdušje ni bilo preveč optimistično. Smo pa na začetku oktobra opazili, da na seznamu zahtev, ki so čakale na obravnavo v postopku predhodne presoje vpliva na okolje (vpogled preko spletnega portala), našega projekta ni bilo več,« navajajo v gradbenem odboru. Dvanajstega oktobra je bil sprejet sklep, da se »predhodni postopek za Športni park Preddvor ustavi«, kar v osnovi pomeni, da niti ni bil potreben. Dokumentacija za pridobitev gradbenega dovoljenja je spet vložena na UE Kranj. »Zadržkov torej ni več, kdaj bo gradbeno dovoljenje resnično izdano, pa je odvisno samo od učinkovitosti uradnikov na upravni enoti. Pripravljen je bil še Dokument investicijske identifikacije projekta, t. i. DIIP, ki je bil v roku 17. novembra oddan na Fundaciji za šport, kjer kandidira za sofinanciranje v višini 70.000 evrov,« še dodajajo v gradbenem odboru.

Kupujmo lokalno

Janja Rehberger

V teh negotovih časih se je na družbenih omrežjih bliskovito razširil poziv k podpori mojstric in mojstrov iz domačega okolja; pa naj bo to ob slovesnih priložnostih, ko razmišljamo o darilih za svoje najdražje ali pa v čisto vsakdanjih trenutkih, ko ne vemo, kaj bi pripravili za kosilo. V preddvorski občini je kar nekaj ponudnikov, ki nam lahko olajšajo izbiro. S čebeljimi dobrotami nas bodo oskrbeli v čebelarstvih Zadnikar v Preddvoru in Kokl v Potočah. Za odpravljanje cele vrste zdravstvenih tegob in za krepitev imunskega sistema se obrnimo na mag. Boruta Grašiča s Kmetije Pr' Drčaj, ki goji industrijsko konopljo in izdeluje konopljino smolo in kapljice z izredno visokim deležem CBD. Na okoliških kmetijah dobimo domačo moko, zdrob in kašo (kmetija Pr' Žulc s Srednje Bele), domače sire, jogurte, skuto, jajca (kmetiji Pr' Krč iz Bašlja in Pr' Težič iz Mač), obdarovance pa lahko razveselimo z darilnimi boni gostincev (Vila Bella, Picerija Gorski privez), domove okrasimo z aranžmaji cvetličarn (Urška, Lokvanj), podarimo pa lahko umetniško sliko Franca Gučka - Gučija. Ko se bomo podali na sprehod do Lovrenca, se nagradimo s slastnimi Ankinimi krofi. Naj denar kroži med navadnimi ljudmi, kreativnimi ustvarjalci, katerih obstoj in prazniki so odvisni od nas, in ne zapravljajmo na velikem svetovnem spletu, ki obrača milijarde.

Širimo optimizem in dobro voljo!

V letu 2020 smo imeli v Turističnem društvu Bašelj veliko načrtov, vendar jih zaradi epidemioloških razmer žal nismo izvedli oziroma so bili izvedeni v zelo okrnjeni različici.

Ekipa TD Bašelj

TD Bašelj obstaja od leta 1969 in po pogovorih s sovaščani take situacije še ni bilo. Naše poslanstvo je druženje, ohranjanje običajev in pustiti naslednjim rodovom kar se da lepo doto, ki jo bodo delili naprej.

Januar je za delovanje društva najmirnejši, vendar vseeno ne počivamo, temveč načrtujemo delo za vse leto, še posebno tradicionalno veselico v avgustu. S 1. januarjem se začenjajo vzponi na Lovrenc, vsako leto toliko vzponov, kolikor let društva praznujemo, letos 51. Februarja je občni zbor in koordiniranje članov za posamezne naloge. Marca in aprila pridejo na vrsto čistilna akcija, materinski dan, zajček ki skriva sladke dobrote po Gamsovi poti, pogostitev in druženje s starejšimi nad osemdeset let, vlaganje subvencij na občino. Veliko pa je treba postoriti tudi v okolici brunarice in na nogometnem igrišču, urejamo Gamsovo pot, letos smo bili aktivni pri pomoči CZ pri izdelavi in razdelitvi zaščitnih mask. Maja se začenjajo nogometni turnirji, razni pohodi in aktivno delo za pripravo veselice. Avgust je po pričakovanju velikega dogodka Kmečki praznik pod Storžičem, ki ga letos žal nismo izvedli, zelo delaven. Dogodek je zaradi pridnih članov in sovaščanov vedno popolno izpeljan.

Septembra smo izvedli mednarodno kuhinjo, ki se je zelo lepo prijela in jo vsako leto obišče več ljudi. Letos je tudi odpadel vsakoletni izlet, ki je bil planiran po Bašlju do cerkvice sv. Lovrenca. Društvo sodeluje tudi z drugimi, z RK Bašelj, CZ, Domom upokojencev, darujemo kri. Imamo vaško elektronsko pošto, kjer si izmenjujemo mnenja in si medsebojno pomagamo. V decembru izvajamo Bašljanski coronski izziv, kjer bodo potekale določene naloge, vse pa lahko preberete na FB-strani Turističnega društva Bašelj. Vsak dan bo objavljena tudi kakšna dobra misel ali naloga, okrasili bomo Brunarico in postavili smrečico. Pohod z lučkami bo izveden posamezno. Tedensko se bomo srečevali na Zoomu, gledališka skupina, pevski zbor, gledali bomo dramske igrice, brali pravljice, peli pod vodstvom Klaudije Rakovec, na Zoomu bodo potekale tudi vesele urice in delavnice za otroke. Obiskal nas bo Božiček, na kakšen način, vas pa pravočasno obvestimo, saj zaradi epidemiološke situacije nenehno spreminjamo načrte. Vse lahko spremljate na naši FB-strani. S 1. januarjem 2021 pa veselo na Sv. Lovrenc, kjer bomo zbirali 52 vpisov do naslednjega Kmečkega praznika pod Storžičem.

V teh kriznih časih vam želimo veliko mero optimizma, širite pozitivno energijo in dobro voljo, hkrati pa se srčno zahvaljujemo vsakemu posamezniku, prostovoljcem, poklicem, ki nesebično pomagate pri zajezitvi virusa. Ostanite zdravi, želimo vam miren Božič v krogu družine in vse lepo v letu 2021!

V Kokri dobili defibrilator

Končuje se leto. Leto težkih preizkušenj, čudnih, čisto novih. Kljub temu smo v Kokri dobili nekaj novega – defibrilator. Prve ideje o njem segajo že v prejšnje leto, konkretno pa smo to začeli uresničevati letos zgodaj spomladi z zbiranjem finančnih sredstev zanj. Naša prostovoljca Fanika in Ciril sta neutrudno hodila od vrat do vrat in nabirala prostovoljne prispevke. Odziv je bil presenetljivo dober. Z drugimi donatorji, predvsem Občino Preddvor, smo zagotovili zadostna sredstva in marca kupili avtomatski zunanji defibrilator oziroma AED. Ko naj bi ga namestili, nas je ustavil prvi val epidemije, nato smo čakali, minilo je poletje, Joža se je močno zavzemal in jeseni je bil končno nameščen. V drugem valu pa nismo mogli izvesti še izobraževanja. Vemo, da bomo tudi to premagali in še močnejši in bolj povezani stopili v novo obdobje. Še enkrat bi se zahvalila vsem, ki ste kakorkoli pripomogli k nakupu in montaži defibrilatorja. Vsem želim vse dobro in ostanimo zdravi. Irena Rezman, KORK Kokra

Grad Dvor v najem

Za najem gradu Dvor v Preddvoru se zanima par, ki že upravlja grad Štatenberg. Kot je povedal župan Rok Roblek, dogovori potekajo, prihodnja najemnika pa naj bi za grad skrbela na podoben način, kot to počneta v Štatenbergu, kjer skrbita za najnujnejše obnove. Sicer pa v gradu prirejata dogodke, povezane z zgodovino, zanimive za obiskovalce. Pred časom so si ta grad ogledali tudi preddvorski občinski svetniki. V Preddvoru pričakujejo, da bo najem dober temelj za prihodnji razvoj gradu.

Dolgo leto za Rdeči križ

S skupnimi močmi smo se spoprijeli z letošnjimi težavami.

Aleksandra Zibelnik Badii, predsednica RK Bašelj

V prvem valu epidemije je Rdeči križ v Bašlju našel zanesljive dostavljavce hrane, Civilni zaščiti smo pomagali razdeliti maske po vasi, skupina za mlajše mlade je pripravila plakat o zaščiti pred novim virusom. Na žalost nismo mogli izpeljati tradicionalnega velikonočnega ponedeljka in druženja naših 80-letnih Bašljanov. V drugem, jesenskem valu epidemije smo ponudili nakupovanje hrane in zdravil ter pomoč pri učenju šolarjem, ki se že dva meseca učijo na daljavo. Ko se je Dom starejših občanov Preddvor znašel v stiski, smo s Turističnim društvom Bašelj takoj našli prostovoljce. Štiri so se podale v dom, dvajset se jih je javilo za delo s starejšimi po spletu. V DSO smo dostavili knjige, časopise, križanke, za katere so stanovalci prosili, ponudili smo nakup dodatnega pametnega telefona z mobilnimi podatki in naročnino za dve leti, da bi bili oskrbovanci lahko v stalnem stiku z domačimi. Preučili smo možnosti širše spletne povezave v domu, da bi lahko pomagali s pomočjo računalnikov. Skupina za mlajše mlade že nekaj časa pripravlja veliko število voščilnic, prav tako so ponudili pogovore s starejšimi po telefonu ali računalniku. Tudi naši otroci so se odzvali na klic na pomoč, zato smo lahko že konec novembra dostavili devetdeset voščilnic z dobrimi željami okuženim in bolnim stanovalcem. Iskrena hvala! Ničesar ne more človek narediti sam, vse delo, ki je opisano, je trud članov krajevnega odbora RK Bašelj, Turističnega društva Bašelj in njegove neumorne dolgoletne predsednice Jane Smolej ter mnogih prostovoljcev, brez katerih ne bi mogli storiti ničesar. Iskrena hvala vsem! Letos bomo nadaljevali začete dejavnosti ter ob novem letu obdarili starejše občane. Defibrilator ima nove baterije in elektrode ter merilnik temperature.

Ničesar se ne bojimo, ker vemo, da stopimo skupaj, ko nastopi potreba, se posvetujemo in težave s skupnimi močmi rešimo, kot je v Bašlju navada. Upam, da bomo iz tega leta potegnili novo razumevanje o tem, da smo vsi ljudje enakopravni, mali virus nas lahko napade vse, pa če smo bogati ali revni, beli ali črni. Vemo tudi, da bodo nastopili težki časi in da moramo sodelovati in tako lahko vedno zmagamo. Vsaki krizi sledi zmaga. Rdeči križ vsem želi srečno, zdravo in izpolnjeno novo leto 2021 in se veseli sodelovanja z vedno večjim številom prostovoljcev.

Kljub epidemiji opravili veliko dela

Jože Arnež, TD Kokra

Tudi delo v Turističnem društvu Kokra so zaznamovali ukrepi zaradi epidemije covida-19, zaradi prepovedi druženja je bilo odpovedanih več prireditev. Smo pa vseeno svoje poslanstvo do dobre mere uresničili. Vzorno vzdrževanje avtobusnih postajališč, kolesarskih postajališč, Stare tovorne poti, spominskih obeležij, pokopališča in Trga pred cerkvijo je odraz odgovornosti do našega kraja. Vse to smo zmogli urediti tako, da nismo širili okužbe. Vmesni čas med koronama smo izkoristili za rekreacijo in druženje. Kot tradicionalni dogodek smo izpeljali kolesarjenje na Brezje in se poklonili Mariji Pomagaj. Vsakokrat pa se oglasimo tudi pri župniku Mihu, ki nam vedno izkaže prisrčno gostoljubje in klepet z njim je res prijeten. Drugi uspeli dogodek je bilo »snarjenje«. Prijetno s koristnim, bi lahko rekli, in upam, da se s tem strinja tudi Pstotnekov Marko. Pretežno ročno spravilo sena potrebuje kar nekaj pridnih rok in z veseljem smo mu priskočili na pomoč in tako pod streho spravili suho seno. Pa hvala Pstotnekovim za vse dobrote.

Izredne razmere pa so nam žal odnesle osrednjo prireditev Semenj v Kokri in še nekatere vaške prireditve. Ostalo pa je nekoliko več časa za razvojni projekt Prostor za oddih, sprostitev in druženje ob reki Kokri. Z nakupom zemljišča nameravamo razširiti ponudbo turizma v našem kraju. Letos smo parcelo očistili, nekoliko oblikovali, naročili geodetski posnetek, ki je bil pred kratkim tudi že izdelan. Sledi idejna zasnova. Prepričan sem, da nam bo skupaj s podporo lokalne skupnosti uspelo in da bo vse to prispevalo k boljši povezanosti kraja. Zahvala vsem, ki tako in drugače podpirate ter cenite naše prostovoljno delo. Zahvala velja članom društva in drugim, ki ste kljub omejitvam sodelovali pri urejanju našega kraja in si vzeli čas za druženje na varnostni razdalji. Ob bližajočih praznikih pa naj vam zaželim blagoslovljene in vesele božične praznike in srečno novo leto! Naj vam prihajajoči časi prinašajo obilo zdravja in srečnih trenutkov v krogu najdražjih.

Po Poti štirih gradov

Preddvor premore zanimivo zgodovinsko, danes tudi turistično zgodbo štirih gradov: gradovi Dvor, Hrib, Turn in Novi oziroma Pusti grad.

Alenka Brun

Lokalna turistična vodnica Ana Roblek nas je poleti popeljala po Poti štirih gradov in nam predstavila zgodovino in zgodbe omenjenih gradov.

Začeli smo na dvorišču gradu Dvor. Ta je na prvi pogled videti klavrno, a ne moremo zanikati mogočnega vtisa, ki ga vseeno naredi na obiskovalca. Izvemo, da se ga prvič omenja že leta 1147. »Sama stavba je zidana v obliki črke L, čemur rečemo ključasta zasnova – skozi razvoj in dozidave pa je dobil današnjo obliko,« razloži Ana Roblek. »Najstarejši del, tisti ob cerkvi, je predvidoma srednjeveški, sicer pa ima grad renesančno jedro.« Omeni tudi še dobro vidno rustiko, renesančni omet iz 17. stoletja in ostanke zidanih arkadnih lokov nad vhodoma, prav tako iz časa renesanse. Nekoč je iz gradu vodil tudi prehod v cerkev sv. Petra, a je danes zazidan.

Grad je hitro menjal lastnike in vsak od njih ga je preuredil v drugačne namene. Od leta 1936 je bil v njem hotel Grintovec, kamor so zahajali bogati gostje iz Jugoslavije, Avstrije in Nemčije, tako da se ta letnica šteje nekako za začetek množičnega turizma v Preddvoru. Čisto na koncu je služil kot vzgojni zavod za otroke, zaradi varnosti pa je zgradba trenutno zaprta za obiskovalce.

Vodnica nas opozori še na balkonček na zadnji strani gradu, ki ga lahko obiskovalec vidi, ko se skozi podhod med cerkvijo in gradom odpravi v lepo urejen grajski park, v katerem stoji tudi spomenik Franu Lakmayerju, nekdanjemu preddvorskemu župniku in velikanu slovenskega čebelarstva.

Po mali gozdni učni poti se sprehodimo do jezera Črnava oziroma gradu Hrib. Ta datira v 16. stoletje. Čeprav je videti enovit, je bil zgrajen postopoma. Na fasadi nam Roblekova pokaže dekoracijo z grafito. Zanimivo je notranje dvorišče gradu in zagotovo okolica s poročnim oziroma grajskim drevoredom ter izstopajočimi sekvojami v parku za gradom. Grad ima tudi poročno dvorano, ki je v uporabi.

Pot nadaljujemo na grad Turn, ki sicer stoji nad vasjo Potoče, streljaj od gradu Hrib. Danes grad največkrat omenjajo v povezavi s prvo slovensko pisateljico, pesnico, skladateljico in pravljičarko Josipino Urbančič - Turnograjsko, sama grajska stavba pa je del doma starejših občanov.

Da pa trenutne razmere, ki jih povzroča novi koronavirus, niso naklonjene zgodbam in zgodovini gradu, smo izvedeli nedavno. Josipinina soba, ki je bila zanimiva obiskovalcem v preteklosti, v znani obliki ne obstaja več: je praktično ni ali vsaj ne v taki obliki, kot je bila. Kaj se bo zgodilo s sobo v nadaljevanju, je odvisno tudi od novega vodstva doma, pa nam je zaupala njena idejna pobudnica ddr. Mira Delavec Touhami iz Kulturnega društva Josipine Turnograjske.

Zadnji med gradovi, ki ga moramo omeniti, je še Novi oziroma Pusti grad, kakor ga tudi imenujejo. Je najstarejši med štirimi preddvorskimi gradovi, datira v 12. stoletje, mislijo celo, da je še starejši. Leži ob priljubljeni poti na Sv. Jakob, tako da se do njega ravno tako lahko odpravite peš, so pa dandanes vidne le še njegove razvaline.

Grad Hrib

Grad Dvor

Vrtec na daljavo

Karmen Pogačnik,
svetovalna delavka vrtca

Septembra smo ambiciozno vstopili v vrtec z novim zagonom, svežimi idejami in optimizmom, da se pomladne razmere ne bodo ponovile. Otroci so se v dveh mesecih v skupini dobro povezali, pridobili zaupanje pri vzgojiteljicah in se privadili na tedensko rutino, ko nam je načrte ponovno prekrižal virus. V vrtcu Preddvor smo po dogovoru z županoma g. Roblekom in g. Karničarjem v enoti Storžek od 2. novembra začeli izvajati nujno varstvo otrok. Do tega so upravičeni starši, ki so zaposleni in varstva ne morejo zagotoviti drugače. Oblikovala se je majhna skupina do šest otrok. Otroci so spremenjen način dela hitro sprejeli in se uspešno prilagodili novim vzgojiteljicam, menjavi igralnice ter drugačni rutini.

Na začetku nam je bilo jesensko vreme zelo naklonjeno, zato so otroci veliko časa preživljali v gozdu, kjer imajo neskončno igralnico. Tam so opazovali živali, se igrali s kupi listja, ustvarjali šopke iz listja in palic, tipali drevesa, nabirali naravni material …, vsak dan se je porodila kakšna nova ideja. Zadnje novembrske dni so otroci dočakali prvi sneg. Kakšno veselje! Otroci so lovili snežinke, jih opazovali in kakšno tudi okusili. Opazovali so odtise v snegu, risali po snegu, plesali rajalne igre in peli zimske pesmi. Z ustrezno zimsko opremo so se podali na vrtčevsko igrišče, kjer so se preizkusili v kidanju snega, izdelovanju sneženega moža, se preizkusili v vožnji z lopatami po hribu in se igrali zimsko gradbišče. Seveda pa ni šlo brez kepanja in metanja v sneg.

Za medsebojno povezavo skrbimo tudi s starši in otroki, ki vrtca trenutno ne obiskujejo. Za povezanost skrbimo s sodelovanjem v različnih projektih. Skupno smo se pridružili akciji Mala pozornost za veliko veselje in se povezali pri izdelovanju okraskov za novoletno jelko v Preddvoru. Starše smo spodbudili, da se nam pridružijo pri izpeljavi tradicionalnega slovenskega zajtrka – in v marsikaterem domu je bilo na tisti dan na mizi prisotno maslo, med, mleko in jabolko. Starše na spletni strani obveščamo o dogajanju v vrtcu in objavljamo ideje za dejavnosti v Kotičku za starše. Velika pohvala gre vzgojiteljicam in vzgojitelju, ki svoj čas namenijo pripravi dejavnosti, ki jih tedensko pošiljajo staršem. Marsikateremu zraven namenijo kakšno spodbudno besedo in so jim na voljo pri različnih stiskah, ki se jim pojavljajo doma v povezavi z otrokom. Nam se zdi ta povezava zlata vredna in upamo, da se s tem strinjajo tudi starši in otroci.

Otroci, stari od tri do štiri leta, razmišljajo …

Kaj je to koronavirus?
Ne vem, kaj je to koronavirus.
Korona je korona, a veš?
Zakaj vas je tako malo v vrtcu?
Ker so vsi drugi že šli.
Zaradi mamic. Saj je tukaj še moj prijateljček. Drugi so pa doma pri mamicah.

Želimo se čim prej vrniti v šolske klopi

Obogateni s spomladansko izkušnjo šolanja na daljavo – saj nas tako uspešne izkušnje kot tudi težke preizkušnje bogatijo – smo letošnje šolsko leto začeli v šolskih klopeh. Trudili smo se, da bi bil pouk kljub številnim ukrepom, omejitvam in smernicam NIJZ čim bolj normalen.

Petra Lombar Premru

Tudi več obogatitvenih dejavnosti nam je uspelo izpeljati: učence prvega triletja so kot vsako leto v mesecu požarne varnosti prijazno sprejeli preddvorski prostovoljni gasilci, policist pa jih je spomnil na prometno varnost. Strokovnjaka iz kranjskega zdravstvenega doma sta obiskala več razredov in pojasnila pravilno uporabo zaščitnih mask, zadnji dan pred jesenskimi počitnicami pa smo učenci razredne stopnje imeli tradicionalni bralni maraton, letos posvečen rojaku Matiji Valjavcu. Pa še jesenski pohodi, nekaj kulturnih dni, plavalna šola v naravi tretješolcev v Seči in šola v naravi s področja astronomije za osmošolce v Medvedjem Brdu nad Idrijo.

Ob vsem tem pa smo se – v upanju, da samo za vsak slučaj – premišljeno, tako na ravni državnih institucij in šole kot tudi vsak pri sebi, pripravljali na možnost ponovnega zaprtja šol. Učitelji smo uredili spletne učilnice in iskali, izbirali ter ustvarjali vsebine za drugačen pouk, starejši učenci so se v šoli naučili pomembnih veščin dostopanja do spletnih učilnic in spoznali nekatera računalniška orodja, preverili smo, ali imajo doma potrebno računalniško tehnologijo, predvsem pri mlajših šolarjih pa smo se na šolanje na daljavo pripravljali skupaj s starši. Ko smo po podaljšanih počitnicah ostali doma, je zato učenje steklo bolje kot spomladi, kljub vsemu pa, kot pravi ravnatelj Bogdan Sušnik, ni in ne more biti enako, kot če bi bili v šoli.

»Zagotovo pouka iz šole ni mogoče preprosto prestaviti domov. Posebno ne za osnovnošolce. Zavedamo se, da pomeni delo od doma velik napor in stres predvsem za starše, ki v izrednih razmerah delajo od doma, je ogrožena njihova zaposlitev ali delajo pod hudimi pritiski. Mnogi starši nimajo ustreznih znanj in kljub njihovim naporom ne morejo ustrezno nuditi pomoči pri učenju in motivaciji otrok. Pouk doma od vsakega učenca zahteva, da si sam naredi dnevni urnik, ga uskladi s tistim, ki ga dobi iz šole, in da dela redno. Važno je, da se ob nalogah naučimo bolje uporabljati učbenike, priročnike, spletne vire in tudi računalniško tehnologijo. Žal nimamo takih izobraževalnih programov, ki bi jih upravljali z igralno palico, zato je zelo koristno, da osvojimo delo s tipkovnico. To bomo potrebovali vsa nadaljnja leta šolanja in naprej. Zagotovo nam bo vloženi napor v učenje na daljavo prinesel številna uporabna znanja. Prizadevali si bomo, za čimprejšnjo vrnitev v šolske klopi, četudi v spremenjenih razmerah: deljen pouk, manjše skupine otrok, več dodatne pomoči ob upoštevanju varnostnih standardov. Učencem moramo zagotoviti enake pogoje šolanja, saj je to ena od ključnih vrednot naše skupnosti in učiteljev kot tistih, ki so najbolj odgovorni za izobrazbo in vzgojo mladih,« je zapisal ravnatelj in dodal voščilo: »Vsem učenkam in učencem, učiteljem in staršem želim, da se kmalu srečamo v naših lepih šolskih prostorih, zdravi in obogateni z novimi spoznanji in izkušnjami. Srečno novo leto 2021!«

5. a piše pisma starostnikom

Klavdija Prosenc Zemljič

Učenci so že zdavnaj ostali doma. Ne slišim njihovega vrveža, zjutraj ne stopim v učilnico in se skupaj z učenci pretegnem. Včasih mi z obraza berejo, da je bilo težko vstati, in tudi jaz v hipu opazim zaspančke. Na skrivaj si pomežiknemo, se pretegnemo, poskačemo, narišemo kakšno črko ali dve na hrbet soseda in v hipu smo zbujeni in pripravljeni za delo. A kje je že vse to? Tokrat je vse drugače. Moja dnevna soba je hkrati učilnica, na tleh gora učbenikov, knjig in delovnih zvezkov starejših kolegic, ki jih je naša knjižničarka čuvala kot zaklad, jaz pa s srečo na obrazu odnesla domov. In internet, ki k sreči ne zataji prevečkrat, in hitri prsti, ki oddih med delom v spletni učilnici iščejo tudi na vseh mogočih spletnih omrežjih, morda le zato, da me najstnika ne moreta zbadati, da sem starokopitna. A k sreči se brezglavo brskanje hitro spremeni v »iščem ideje za službo.« In tako mi je splet spet priskočil na pomoč. Gospa Ana Petrič iz Centra starejših Notranje Gorice je v trenutku za akcijo: »To je točno to, kar ta trenutek potrebujejo naši starostniki. Tako zelo si želijo slišati, da niso ostali sami.«

»Dragi učenci«, sem slavnostno zapisala v učilnico, »ta teden bomo počeli nekaj velikega. Več povem na Zoomu.« Pričakovanje je veliko, radovednost premaga nekatere, da mi kar v spletni učilnici zastavljajo vprašanja. A vsi tako ali drugače dočakamo sredin Zoom, ko je jasno, da je šolsko delo lahko tudi zanimivo, a hkrati naporno, saj bo drugačno in morda veliko bolj zares. »A čisto zares bomo pisali pisma starostnikom v dom upokojencev?« »Pa bodo brali naša pisma?« Skepticizem se je hitro sprevrgel v zelo konkretne skrbi: »Joj, potem se moram pa potruditi in zares lepo pisati, drugače ne bo znal živ bog prebrati tega!« Ideje so kar deževale: »Jim lahko napišem, da rad plezam po drevesih?« »Jaz jim bom pa povedal, kako je na folklori in kaj vse že znam zaigrati na harmoniko!« »Jaz jim pa napišem, da je šola na daljavo zelo stresna, naj vedo, kako je danes biti mlad!«

Na koncu jim še namignem, naj jih le kaj tudi povprašajo ali pa morda celo prosijo za nasvet. »Kaj, a tudi odpisali nam bodo?« »Seveda, če bo le šlo.« »Gotovo bo tudi njim težko napisati pismo.« »Ampak oni so hodili v šole še, ko so morali pisati lepo. Bomo brez težav prebrali njihova pisma.« Tisti Zoom je bil eden najboljših do sedaj, saj sem začutila, da mojim petošolcem ni vseeno za druge, da z majhnimi dejanji lahko spreminjamo in lepšamo svet.

MALI ŠEF

Janez Zibelnik in Žan Kern, oba iz Bašlja, zelo rada ustvarjava v kuhinji. Zato sva se letos prijavila na tekmovanje Mali šef in prišla v drugi krog tekmovanja. Drugi krog izbora za tekmovanje Mali šef je potekal v studiu Paprika v Ljubljani. Tam sva zastopala Osnovno šolo Matije Valjavca, Preddvor. Tekmovala sva proti dvema dekletoma z Jezerskega. Najina naloga je bila kuhanje rižote. Sestavine so bile že pripravljene. Na voljo sva imela morske sadeže, zelenjavo, gobe in piščanca. Odločila sva se za pripravo zelenjavne rižote. Na voljo sva imela samo pol ure časa, da jed pripraviva. Jaz sem začel sekljati čebulo, Janez pa se je lotil sekljanja zelenjave. Čebulo sva pražila na vročem olju dve minuti in dodala preostalo zelenjavo. Tudi to sva pražila nekaj minut in nato dodala riž. Ko je riž posteklenel, sva dodala nekaj začimb in vodo. Vmes, ko sva kuhala rižoto, pa so naju spraševali o najinih željah in ciljih. Janez je povedal, da zelo rad igra nogomet, jaz pa, da zelo rad opravljam kmetijska dela. Vmes sva povedala tudi kaj smešnega, da so se vsi nasmejali do solz. Ko je bila rižota pripravljena, sva jo postregla žiriji. Potrudila sva se tudi z dekoracijo na krožniku. Žirija je pohvalila najino rižoto, čeprav je bila malo preslana. Važno je, da smo se pri kuhanju res zelo zabavali in da je bilo sproščeno vzdušje. Dali so nama tudi eno miselno nalogo, ki sva jo z njihovo pomočjo uspešno rešila. Šlo nama je več kot odlično. Sedaj pa držimo pesti in upava na nadaljnjo uvrstitev naprej v oddajo. Tudi če ne bova izbrana za naprej, pa sva hvaležna za tako bogato izkušnjo in čudovit dan, ki sva ga preživela. **Žan Kern, 6. b, in Janez Zibelnik, 5. a**

KAPA NEVIDNICA

Pri pouku slovenščine na daljavo v 3. a razredu je vojak našel kapo, ki te naredi nevidnega. Kaj bi pa naredili otroci, če bi našli tako kapo?

Vojak je odšel v slaščičarno, ki je stala v vasi Preddvor. Ker je bil velik sladkosned, je najprej pojedel vse torte in kolače. Tako se je najedel, da se je komaj premikal. Še dobro, da je bil neviden, drugače bi ga ujeli pri mlaskanju tortic.

Nato je šel po vasi in je šel mimo zlatarne. Tam je videl, da se nekaj čudnega dogaja. Roparji so v vreče basali ogrlice, prstane, uhane in ostale dragocenosti. Poklical je policijo. Ker je bil neviden, jih je poskušal prestrašiti. Vrgel jih je ven, pred policiste. Z avtobusom se je nato odpeljal v knjižnico, kjer je odložil kapo in otrokom pripovedoval svoje prigode. Otroci so se krohotali od navdušenja.

Če bi jaz, Luka Pajk, imel takšno kapo, bi na skrivaj pomagal revnim družinam in starejšim ljudem.

Vojak je odšel najprej v mesto. Šel je v picerijo in naročil pico. Ni je dobil, zato si jo je naredil kar sam. Vsi so samo debelo gledali, kako se je pica sama naredila. Potem se je s kolesom odpeljal v park. Ljudje so se zelo prestrašili. Niso še videli kolesa, ki se samo vozi. V parku je končno pojedel pico. Nekaj pice je vrgel golobom. Vsi so prestrašeno odleteli. Ko je vojak videl, da se ga vsi bojijo, se je odločil, da bo snel kapo.

Če bi jaz, Tine Križnar, imel tako kapo, bi jo pokazal sošolcem. Uporabil bi jo pri igri skrivalnice.

Vojak je neviden korakal naprej in prišel v vas Preddvor. Tam je našel pekarno in je kupil kruh. Slišal je, da je v bližini jama. Tako je šel vanjo in našel kup denarja. Bogat je bil. Kupil si je stanovanje in tam živel srečno do konca svojih dni.

Če bi jaz, Nejc Leban, imel tako kapo, bi z njo mami ukradel piškote.

Kapa; Enej Vizjak, 2. a

Hana Grilc, 3. b

VESELI DECEMBER

Ko prvi sneg pade na tla,
pomrzne zemlja vsa.
Smreko bomo postavili
in sorodnike obdarili.

Otroci se ga veselimo
in se sankati hitimo.
Ko rdeče modro je nebo,
takrat piškote pečemo.

Trije možje prihajajo,
da nam darila dajejo.
Najlepši dan božič je,
ker vsa družina skupaj je.

Maja Komovec, 5. b

Vedno se veselim decembra, ker nas obiščejo trije dobri možje. Danes bom govoril, kaj se počne za decembrske praznike. Za god svetega Miklavža pečemo piškote. Za božič jemo božično večerjo, dom okrasimo z lučkami, postavimo božično drevo, pečemo piškote in odpiramo darila, gledamo božične filme, naredimo okraske, napišemo čestitke. Silvestrovo imam rad, ker ati pripravi filmski maraton in smo budni do polnoči. Imamo večerjo in spečemo piškote. **Miha Roblek, 4. b**

Naravoslovni dan učencev PŠ Kokra

Po uspelem razpisu Turističnega društva Kokra v občini Preddvor smo lepega sončnega oktobrskega dne v okviru naravoslovno-tehniškega dne izvedli pohod na planino Kogel.

Marija in Stane Bergant

Planina leži na južnem pobočju Kalškega grebena v dolini Kokre, na tisoč metrih nadmorske višine.

Razgled na hribovske kmetije

Do parkirišča, kjer je izhodišče za Cojzovo kočo na Kokrškem sedlu, smo se pripeljali z avtomobili, nato pa peš nadaljevali pohod po stari tovorni poti do razgledne točke na planini Kogel, kjer je pred več kot petsto leti nastala ena prvih kokrških kmetij. Od tu je možen pogled na celotno katastrsko občino Kokra ter večino vasi in doline z istim imenom. Kokra obsega 53 kvadratnih kilometrov, kar je skoraj dve tretjini površine občine Preddvor. Učencem sva pokazala dobro vidno naravno mejo Kokre, ki se začne pri kmetiji Vogar na začetku vasi, se vzpne do roba krvavške planote, nadaljuje do vrha Velikega Zvoha in Kalškega grebena, se spusti na Kokrško sedlo, se spet vzpne do najvišjih vrhov Kamniško-Savinjskih Alp, Grintovca in Kočne ter se po zahodnem grebenu Kočne spusti nazaj v dolino, ki jo prečka pri starem deželnem kamnu na Zgornjih Fužinah. Od tu se meja povzpne v pogorje Storžiča ter se nato preko vrha Zaplate, Javorjevega vrha, Slaparjeve gore in Babe spet poveže s kmetijo Vogar v dolini.

S Kogla se vidi večina kokrških hribovskih kmetij z ledinskimi imeni: Prodan, Hariš, Tomaž'k, Mežnar, P'stotnek, Roblek, Sugovc, Urin, Neškar, Zdov'nk, Povšnar, Rekar, Spodnji in Zgornji Celar ter Svapar. Čudovit je tudi pogled na goro Stegovnik in greben Košute, po katerem poteka državna meja z Avstrijo.

Kako so živeli naši predniki

Pot smo nadaljevali do dvesto let stare Kajže, ki smo jo pred leti obnovili, tako, da se v njej spet da kuhati in prenočiti predvsem v poletnih mesecih, ko pospravljamo seno. Vso pašno sezono se na planini pasejo tudi konji. V Kajži sva goste postregla s čajem iz domačih zelišč, ki jih poleti naberemo na planini, ter korenčkovim pecivom. Med oddihom so učenci z zanimanjem prisluhnili pripovedi o zgodovini in načinu življenja prednikov, ki so si z obdelovanjem strme gorske pokrajine omogočali preživetje. Ogledali smo si zeliščni in zelenjavni vrt okoli Kajže in tako obnovili znanje iz naših prejšnjih srečanj v šoli. Skupaj smo skuhali in pojedli koruzne in ajdove žgance z vročim domačim mlekom ter zamesili kvašeno testo za skutne štruklje. Sprehodili smo se še do struge Neškarjevega grabna in se prepričali o hudi raz-

Učenci so z zanimanjem prisluhnili pripovedi o zgodovini in načinu življenja prednikov, ki so si z obdelovanjem strme gorske pokrajine omogočali preživetje. Ogledali smo si zeliščni in zelenjavni vrt okoli Kajže, skuhali in pojedli koruzne in ajdove žgance z vročim domačim mlekom ter zamesili kvašeno testo za skutne štruklje.

diralni moči gorskega hudourniškega potoka. Po vrnitvi v Kajžo je sledilo domače kmečko kosilo.

Ko smo se poslavljali, se nama je učenec Dominik zahvalil z besedami: »Hvala vama za ta fajn dan.« Dragi učenci in učitelji, tudi vam hvala za obisk, saj sva bila vesela, da sva vam lahko pokazala košček lepega slovenskega podeželja. Hvala tudi TD Kokra za sodelovanje.

SIMIČ & PARTNERJI
sconto d.o.o.
Računovodske in knjigovodske storitve
Poslovno in davčno svetovanje
Mlakarjeva ulica 76, 4208 Šenčur
Tel.: 04/279 10 00, faks: 04/279 10 30,
www.sconto.si

sp·avto
Ostanimo zdravi tudi v letu 2021!
prodaja • odkup • prepis vozil • rent a car
SP AVTO, d. o. o., Zg. Bela 76, Preddvor
info@spavto.si,
www.spavto.si
Sebastjan Prestor
Gsm: 041 614 466,
Tel., faks: 059 950 288

Ko se življenje postavi na glavo

Mateja Korošec, direktorica Centra Korak v Kranju, je nekdanja Preddvorčanka. Čeprav sedaj živi v Cerkljah, jo še vedno vleče v rodne Tupaliče, saj ima tu sorodnike in prijatelje.

Ivka Sodnik

Mateja Korošec

Njene najljubše sprehajalne poti so še vedno v Preddvoru. Kadar je utrujena in žalostna, posedi ob reki Kokri za domačo hišo. Mateja je po poklicu specialna pedagoginja. Najprej je bila zaposlena v preddvorski šoli, nato pa jo je nemirni duh po iskanju novih izzivov pripeljal v Zarjo, ljubljanski center za osebe s pridobljeno možgansko poškodbo. Po nekaj letih se je odločila za tvegan poskus, da takšen center ustanovi tudi v Kranju, saj je tudi na Gorenjskem veliko poškodovanih oseb čakalo na ustrezno rehabilitacijo in pomoč. Leta 2002 je tako zaživel zavod Korak, ki ima najete prostore v Kranju.

Odločitev, da zapustiš varno državno službo in začneš na svoje, brez stalnih prostorov, kadrov in dolgoročne finančne konstrukcije, zmorejo samo izjemno pogumni in optimistični ljudje, ki se dobro poznajo in vedo, kaj hočejo v življenju doseči.

Mogoče je bila moja najpogumnejša odločitev ta, da sem se zaposlila v zavodu Zarja in začela delati s poškodovanci. Kot terapevtka sem uživala v neposrednem delu z uporabniki, vendar sta me entuziazem in optimizem – k sreči nisem vedela, kako naporna pot me še čaka – gnala naprej, da sem začela ustanavljati svoj zavod in prevzemati vlogo vodje in organizatorice dela. Zadnja leta pa sem vse bolj vpeta tudi v razvojno delo, saj se ukvarjam z razvojem programov za osebe s pridobljenimi poškodbami možganov tudi drugod po Sloveniji. Predvsem pomagam pri usposabljanju kadrov. Kot človek ves čas potrebujem nove izzive, ne maram rutine. Vedno so me zanimali ljudje, ki so drugačni, posebni … Na splošno imam rada ljudi in druženje, znam pa tudi postaviti meje zasebnosti, kamor je vključena moja družina in nekaj prijateljev. To je krog, kjer nabiram moči in ga z leti vse bolj cenim. Tudi biti sama s seboj mi postaja vse dragocenejše.

Kako je z leti nastajal Center Korak in komu je namenjen?

Zavod Korak je namenjen odraslim s pridobljeno možgansko poškodbo, ki je običajno posledica prometne ali delovne nesreče, adrenalinskih športov, nasilja, možganske kapi. Zavod je bil ustanovljen leta 2002, 2003 smo pridobili koncesijo ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, leto kasneje pa še koncesijo zdravstvenega ministrstva. Na začetku smo imeli devet uporabnikov in tri zaposlene, danes imamo 28 zaposlenih in 45 uporabnikov. Leta 2012 smo s pomočjo evropskega projekta ustanovili še Zaposlitveni center Korak, kjer je zaposlenih deset invalidov in pet mentorjev. Zaposlitveni center je bil ustanovljen z namenom, da se v njem zaposlijo naši uporabniki, ki nam jih je uspelo rehabilitirati do te mere, da lahko opravljajo posebej prilagojena dela. Delo je namreč za človekovo samopodobo in samozavest izjemnega pomena, skozi delo se vrednotimo.

Kdo so financerji Centra? Pričakovali bi, da poleg ministrstev in zavoda za zdravstveno zavarovanje tudi gorenjske občine, saj imate uporabnike s cele Gorenjske?

Da, pokrivamo področje celotne Gorenjske, redno financiranje poteka prek javnega razpisa MOK Kranj, druge občine se vključijo občasno

(Preddvor, Cerklje in Tržič). Zelo veliko nam pomenijo naročila poslovnih in osebnih daril, saj s tem ohranjamo delovna mesta naših invalidov v Zaposlitvenem centru, ki si tako sami služijo kruh in niso odvisni od socialnih transferov. Letos sta nam obe dobrodelni prireditvi, božični bazar in spomladanski koncert, odpadli, tako da bomo še toliko bolj veseli nakupa vaših božičnih in novoletnih daril iz našega zaposlitvenega centra.

Dnevno beremo novice o prometnih nesrečah, poškodbah pri delu in drugih nezgodah, nič pa ne vemo, kaj se dogaja s temi ljudmi, ko so odpuščeni iz bolnišnice.

Ustanovitev Centra Korak je bil pravzaprav odziv na zgodbe teh ljudi. Po zaključeni medicinski rehabilitaciji, ko se ljudje vrnejo domov, se šele pokažejo vse razsežnosti posledic pridobljene možganske poškodbe. Stvari, ki so jih prej opravili mimogrede, postanejo nemogoče ali močno okrnjene. Zelo hudo je tudi za družine, podrejo se socialne vloge, nastopijo vse mogoče stiske. Naš namen je, da poleg zdravstvene rehabilitacije nudimo tudi psihosocialno pomoč. Trudimo se, da vsakogar obravnavamo celostno in individualno. Žal v Sloveniji zaradi pomanjkanja ustanov s programi dolgotrajne rehabilitacije veliko oseb s pridobljenimi poškodbami možganov ostaja zaprto v svoje domače okolje ali pa že mlade poškodovance vključijo v zanje neprimerne ustanove, kot so domovi za starostnike in psihiatrične bolnišnice.

Delamo z ljudmi, ki se jim je v nekem trenutku vse sesulo in obrnilo na glavo, zato želimo naše uporabnike v prvi vrsti usposobiti, da bi bili čim bolj samostojni in bi lahko poskrbeli vsaj zase.

Ko se človek znajde sam v bolečinah in brez dela, včasih tudi brez družine, je težko najti smisel življenja. Vaš Center skuša poškodovanim vrniti smisel in cilje, za katere se še splača živeti.

V Centru se velikokrat srečujemo z vprašanjem, kaj je v življenju res pomembno in smiselno. Delamo z ljudmi, ki se jim je v nekem trenutku vse sesulo in obrnilo na glavo, zato želimo uporabnike v prvi vrsti usposobiti, da bi bili čim bolj samostojni in bi lahko poskrbeli vsaj zase. Za vsakogar izdelamo individualni program, saj se mora nekdo najprej naučiti samostojno jesti, hoditi, uporabljati stranišče, spet drugega bi radi naučili iti samostojno na avtobus in tretjega, da bi se lahko vključil nazaj v zaposlitev. Zato se tudi uspeh rehabilitacije meri povsem individualno. Sicer pa imajo naši uporabniki vsem nam podobne želje – da bi imeli partnerja, da bi lahko vozili avto in hodili v službo ...

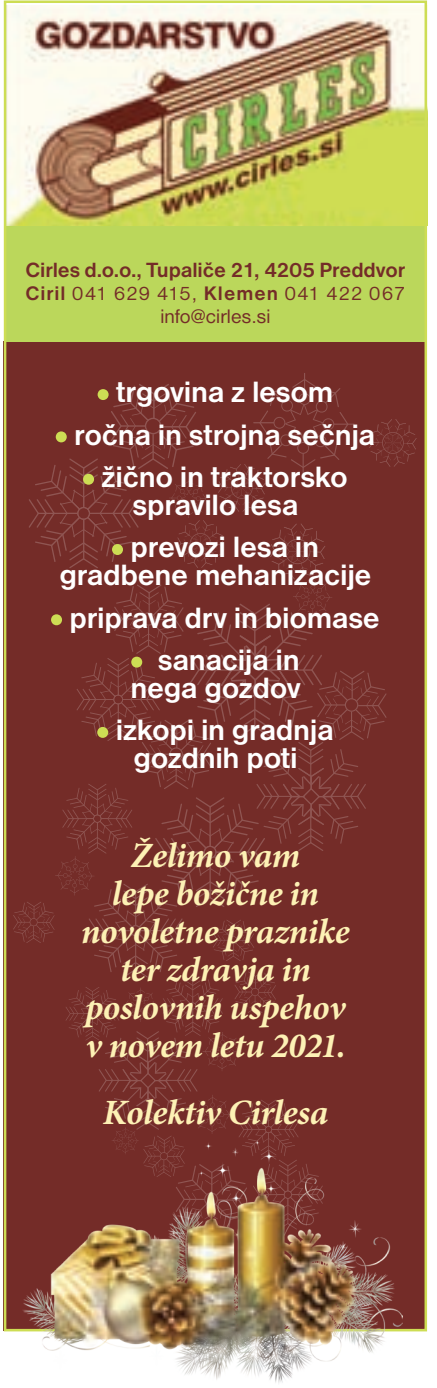
Kakšna znanja, kvalifikacije in značajske lastnosti so potrebni za vaše delo?

Naš 28-članski kolektiv sestavljajo zelo različni poklici, od fizioterapevtov in medicinskih sester do psihologov in delovnih inštruktorjev. Poleg strokovnih znanj morajo naši zaposleni obvladati tudi timsko delo in imeti spoštovanje do sočloveka. Veljamo za visoko usposobljen kolektiv z dobrimi medsebojnimi odnosi, ker znamo reševati vsakdanje zaplete, se medsebojno podpirati in spoštovati.

Kakšni so osebni načrti in želje za prihajajoče leto?

Da se izkopljemo iz pandemije in se vse skupaj utiri v običajno življenje. In da bi uspešno rešili prostorske težave Koraka. Osebno si želim, da bi se končno lahko odpočila, ker je bilo letošnje leto na vseh področjih izjemno naporno. Vsem želim zdravja, božičnega miru in uresničitev tistih drobnih želja, ki nam lepšajo življenje.

Poslavlja se črno leto za turizem ...

... ki je globalno pretreslo utečene smernice.

Ernesta Koprivc

Kulinarično popotovanje – Okusi Gorenjske / Foto: Sunčan Stone

Če smo še spomladi mislili, da se bo konec leta življenje vsaj približno vrnilo v normalne tirnice, smo se vsi skupaj precej ušteli. Ko ob koncu leta merimo rezultate svojega dela, so letos podatki kljub optimizmu še nekaj mesecev nazaj precej klavrni. V Evropi so zabeležili več kot 61-odstotni upad nočitev, v Sloveniji pa smo pristali nekje na polovici manj glede na preteklo leto. Tudi v Preddvoru smo zabeležili polovičen upad nočitev in kot drugod po državi gre velika zasluga obisku domačih gostov s turističnimi boni, saj bi bile drugače številke še bolj črne. Od vseh držav je Slovenija najbolj na udaru po izgubi delovnih mest v turističnem sektorju, kar je še posebej skrb vzbujajoče. Turizem niso samo namestitve, ampak ga sestavlja cela paleta dejavnosti, kot so gostinstvo, prireditve, vodenja, prevozi, kultura, izvajanje aktivnosti in še bi lahko naštevali. Vsa ta področja skrbijo, da se pri nas obiskovalci dobro počutijo, doživijo nekaj novega ter kakovostno preživijo svoj prosti čas. Dejstvo je, da se stari način potovanj poslavlja in da v ospredje vstopa digitalna tehnologija z virtualnimi predstavitvami tako kraja kot ponudbe, vendar bodo ljudje in človeški stik še vedno ostali poglavitno doživetje, ki ga bodo ljudje odnesli domov. Izkušnje iz pandemije nas bodo še bolj usmerile k avtentičnemu turizmu, ki nam ponuja zdravo in čisto okolje, lokalno preskrbo, aktivnosti in doživetja v neokrnjeni naravi, manjše namestitve, kjer bodo gostje imeli stik z domačini, ter trajnostno mobilnost. Privlačne bodo tiste destinacije, ki vzbujajo zaupanje ter varnost, kar Slovenija tudi premore, zato bo vse te danosti treba v prihodnje izkoristiti.

Čeprav je v turizmu letos skoraj za pol leta vse zastalo, dela ni zmanjkalo. Uspelo nam je izpeljati kar nekaj začrtanih nalog in dogodkov. V letošnjem letu je bila ena izmed nalog izdelava nove spletne strani, kjer bodo obiskovalci dobili vse potrebne informacije o naši destinaciji. Naloga se je zaradi ukrepov malce zavlekla, vendar pričakujemo, da jo bomo lansirali takoj v začetku prihodnjega leta. Komuniciranje na družbenih omrežjih smo nadgradili še z Instagramom, kar bo še dodatno pripomoglo k prepoznavnosti naših lepot. Čeprav je kar nekaj prireditev odpadlo, nam je uspelo izpeljati nekaj večjih prireditev: Gregorjevo, Kulturni praznik, Občinski praznik, gostili smo dva največja turnirja v Sloveniji v odbojki na mivki in Mednarodni glasbeni festival Free Forms – Preddvor 2020, izdali smo dve knjigi: v eni smo predstavili našega velikega čebelarja Frana Lakmayerja, v drugi pa Preddvorske vasi, uspešno smo s kulinaričnim dogodkom zaključili projekt Okusi Gorenjske – Kulinarično popotovanje ter se razveselili potrditve novega projekta Turizem ribjih doživetij, s katerim bomo prihodnje leto uredili zahodno obalo jezera Črnava in bo vsekakor velika nadgraditev naše ponudbe. Veseli nas tudi sodelovanje z JGZ Brdo, ki je ponudil brezplačen vstop v njihov park za naše goste, in verjamemo, da se bo uspešno sodelovanje nadaljevalo tudi v prihodnjem letu.

Močno smo bili aktivni tudi na področju promocije, ki je bila v tem letu še posebno pomembna. Osredotočili smo se na domače ponudnike namestitev, ki smo jih promovirali ves čas, kakor tudi samo destinacijo z njeno ponudbo. Tudi v Združenju Kamniško-Savinjske Alpe nismo počivali, čeprav nismo uresničili vseh zadanih načrtov. Lotili smo se snemanja promocijskih filmov ter bili prisotni kar na petih sejmih v tujini. Kot vsako leto smo tudi letos za gRajski Preddvor pripravili zanimiv in pester program decembrskih dogodkov, ki pa se žal zaradi ukrepov ne bo izvedel. Da pa bi našim gostom vseeno povedali, kaj smo jim pripravili, smo izvajalce prosili, naj nam sporočijo svoje želje, ki jih bomo objavljali na družbenih omrežjih. Ker pa konec leta v nas prebudi veselje in radost, smo v centru Preddvora okrasili smrečico in pozvali velike in male, da jo okrasijo po svojih željah ter tako dodajo svoj prispevek k prazničnemu vzdušju. V mislih pripravljamo še nekaj stvari, a naj nekaj ostane za domišljijo.

Želimo vam vse dobro, ostanite zdravi in imejmo se radi.

PREDDVOR | www.visitpreddvor.si

Janez Planinc, častni vodnik

V letu 2020 je Janez Planinc za svoje dosedanje delo na področju prostovoljnega vodništva in za vodništvo v okviru PZS na območju MDO PD Gorenjske prejel naziv častni vodnik PZS.

Franceska Žumer

Janez Planinc, iskrene čestitke z zamudo, saj je minilo že pol leta od podelitve naziva. Vodniško pot ste začeli leta 1985 na Osnovni šoli (OŠ) Preddvor kot mentor planinskega krožka. Kakšni so vaši spomini na prve začetke in zakaj ste se odločili za pot vodnika?

Kot mentor planinskega krožka na OŠ Preddvor sem se leta 1996 udeležil usposabljanja za mentorje planinskih krožkov v Bavščici. Ker me je vsebina zelo pritegnila, so mi inštruktorji dali priložnost, da poleg kategorije A za vodenje planinskih krožkov naredim še izpit za kategorijo B, za vodenje zelo zahtevnih kopnih tur. Takrat sem se vključil v vodniški odsek pri Planinskem društvu Kranj, s čimer se mi je uresničila dolgoletna želja po vodenju ljudi v gore.

Kasneje ste vodništvo razširili na več šol, saj ste v letih od 1999 do 2010 organizirali in vodili planinske tabore za otroke osnovnih šol iz Kranja, Preddvora, Šenčurja in Nakla, po dva petdnevna tabora s povprečno šestdesetimi otroki. V letih 2000–2006 ste v času poletnih počitnic izpeljali več družinskih pohodov s starši in otroki. Se spominjate kakšne zanimive izkušnje in zakaj ste na pohode povabili tudi starše?

Zanimivih izkušenj na taborih je bilo veliko, morda bi poudaril, da me je pri delu z otroki na taborih usmerjal logoterapevtski pogled na življenje. Potegniti otroke od t. i. instant ponudbe računalniških iger v aktivno doživljanje narave na planinskih pohodih, ob raziskovanju in podoživljanju z likovnim in pisnim ustvarjanjem, igrami in petjem narodnih pesmi in še čim. Kar dosežeš z lastnim trudom in naporom, to tudi ceniš. Bilo je zelo naporno, vendar nas je navdušenje otrok vedno znova spodbujalo za nove tabore. Družinski pohodi so bili tudi zelo lepa izkušnja, ki se je radi spominjamo tako starši kot tudi takratni otroci.

Registriran vodnik PZS ste od leta 1996, najprej v PD Kranj, nato v PD Preddvor, kjer ste aktivni še danes. V okviru vodniškega odseka ste organizirali in vodili več kot 130 planinskih izletov s povprečno udeležbo nad deset udeležencev brez nesreč. Starejši planinci radi obujajo spomine na vaše pohode, kateri in kam pa so se vam najbolj vtisnili v spomin?

Težko bi posebej omenil samo enega, ker je bil vsak enkraten in zanimiv. Mogoče prvi izlet v neznano, ko smo se na poti z Mrzlice proti Mohorju v megli izgubili in nas je rešil župnik iz Liboj. Tej dogodivščini se danes radi nasmejimo, kadar obujamo spomine. Res smo veliko prehodili, doživeli in spoznali mnogo lepih vrhov. Še to: res sem vesel, da se mi pri vodenju do sedaj ni zgodila nobena nesreča.

Menim, da svoje delo jemljete kot poslanstvo, saj se vaših izletov vsi radi udeležujemo, mladi, odrasli in upokojenci; ker so odlični, tudi kulturno ali etnološko obogateni. Kako izbirate pohode?

Mogoče bo zvenelo sebično, ampak vse to počnem zaradi sebe, ker v tem uživam in mi je v sprostitev. Seveda mi je pomembno, da vsi, ki se udeležujejo pohodov, uživajo, se imajo lepo, vidijo kraje, doživijo utrip pokrajine in ljudi, kamor pridemo. Skratka, da imajo občutek, da nekaj naredijo zase. Odkar imamo upokojenske tedenske pohode, pred tem sam odkrivam mnoge skrite in zanimive kotičke naše čudovite Slovenije, potem pa gremo še skupaj tja. Mnogo predlogov najdem na spletu in tudi pohodniki dajejo predloge, ki jih z veseljem upoštevam. Slovenija nima samo vrhov, skriva tudi mnoge zaklade, ki jih navdušeno odkrivamo.

Janez Planinc

Kaj svetujete obiskovalcem gora, da bi v njih najbolj uživali in se srečno vrnili domov?

Pomembno je, da upoštevamo lastne sposobnosti in izkušnje, vremenske razmere, letni čas, stanje poti, imamo primerno opremo, da hodimo z ljudmi, s katerimi lahko delimo lepe trenutke, ki jih doživimo v gorah. Vabim vas, da se pridružite tudi našim tedenskim pohodom!

Planinskemu vodniku Janezu Planincu in tudi njegovi spremljevalki, ženi Francki, še veliko zdravja za odkrivanje novih poti po gorah tudi nam, planincem!

Viharno koronsko leto skavtov

Prejšnje skavtsko leto se je začelo popolnoma običajno. Ponovno je bil steg v rokah najboljše ekipe voditeljev do tistega dne. Vsi načrti so bili zapisani in vsak skavt, od najmlajšega pa do najstarejšega, je bil pripravljen začeti novo skavtsko leto.

Viharne Kavke

Na novo je bila ustanovljena naša najmlajša starostna skupina volčičev in volkuljic. Tako so voditelji, ki jim pravimo stari volkovi, sprejeli 21 volčičev mladičev v krdelo. Začeli so spoznavati Mavglijevo zgodbo in postavo džungle.
Ob tem se zagotovo bralci, ki ne poznate skavtov, sprašujete, kako bomo v Preddvoru obvladovali 21 volkov. Brez skrbi, to je le poimenovanje ene izmed starostnih skupin znotraj lokalne enote, ki jo imenujemo steg. V Preddvoru imamo volčiče in volkuljice, ki so stari med 8 in 10 let, izvidnike in vodnice, ki imajo med 11 in 15 let, popotnike in popotnice, ki imajo od 16 do 20 let, nato pa še skupnost voditeljev, ki so starejši od dvajset let. Vsaka izmed vej (starostnih skupin) je soočena z nalogami, izzivi in drugimi aktivnostmi, primernimi njihovi starosti, skozi katere postajamo pristni, samostojni, odgovorni in zdravi ljudje, kristjani in državljani.

Skozi leto smo imeli dva- ali tridnevne tabore. Na njih so se nekateri učili džungelskih veščin, drugi so se ob iskanju zlate ptice in odkrivanju novih dežel s Krištofom Kolumbom učili orientacije, kurjenja in postavljanja bivakov, spet tretji so odpotovali v italijanski Trst, spoznavali drug narod in se spraševali o zanimivih temah za odraščajočega človeka.
Nato pa je prišla epidemija. Vse se je preselilo na splet in elektronske naprave, ki se jim skavti skušamo čim bolj izogibati. Postavljali smo si izzive, kot so na primer kolesarjenje po občini, peka kruha, plezanje na drevo in drugo. Izzivi so poskrbeli, da smo ostajali aktivni kljub navidezni zaprtosti in omejenosti.
Ko se je otoplilo, smo navdušeni, da smo ponovno lahko skupaj, pomagali očistiti okolico in naravo Preddvora ter si ob tem izmenjali zgodbe iz izolacije. Šolsko in skavtsko leto smo zaključili z dnevom državnosti, ki smo ga kljub

Kmetija pr Žulc

Na kmetiji Pr' Žulc z mlinom na kamen meljemo domača žita. Nudimo vam domačo ajdovo, pirino, koruzno, rženo in pšenično moko. Imamo tudi polnovredni pšenični in koruzni zdrob.
Na voljo sta tudi domači prosena in ajdova kaša.
Veseli bomo vašega obiska.

Marjan Valjavec, nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji,
Srednja Bela 21, 4205 Preddvor,
031/694 225, mvaljavec@siol.net

Želimo vam vesel božič ter srečno in uspešno novo leto!

www.kmetija-zulc.si

temni poletni nevihti izvedli pod šotorom v centru Preddvora. Po vasi je tisti večer poleg strel in dežja odmevala slovenska pesem skavtov.

Vrhunec leta za nas pa je vedno poleti, na poletnih taborih. Volčiči so se odpravili v Tunjice in se pridružili indijanskemu plemenu Prerijskih volkov. Konec tabora je bil še posebno slovesen zaradi in prejema pravih volčjih rutk. Izvidniki in vodnice so se s Kekcem odpravili na planino Kavka, kjer so medse sprejeli nove skavte, ki so na zaključni sveti maši obljubili. Popotniki in popotnice pa so prehodili pot od Bovca do Bleda. Na poti so videli veliko lepe narave, se dodobra nakopali in nasmejali. Tabori so bili zares čudoviti, zaradi epidemije pa prav posebni, saj smo jih toliko bolj cenili in nestrpno pričakovali.

Po zaključenih taborih smo se voditelji na kar tridnevnem načrtovanju pripravili na prihodnje skavtsko leto in medse sprejeli novopečene voditelje. Ponovno se je sestala najboljša ekipa voditeljev do tistega dne in tako lahkotno, kakor se igrajo akordi na dobro uglašeni kitari, so se rojevali dobri načrti.

V septembru, ko se je poletje prevešalo v jesen, smo nove voditelje poslali na taborne šole. To so nekajdnevna izobraževanja, organizirana na državni ravni. Mladi voditelji tam pridobivajo kompetence vodenja različnih starostnih skupin, spoznavajo skavtsko vzgojo in metodo ter se podučijo o zgodovini in aktualnih dejavnostih našega združenja. O tabornih šolah so zapisali naslednje vrstice.

»Ko slišiš 'skavtska vzgoja' in poleg tega še 'taborna šola', pomisliš na dolgočasna predavanja, a ni bilo tako. Konec septembra smo se udeležili taborne šole za skavtske voditelje, ki pa ni kaj dosti spominjala na šolo. Skozi različne aktivnosti, igre, pogovore smo skupaj z ostalimi, še neizkušenimi skavtskimi voditelji z različnih koščkov Slovenije, nabirali

znanje, izkušnje in ideje. Če so se nam prej pojavljala vprašanja, kdo sploh smo skavti, kdo je naš ustanovitelj, kakšna so naša načela in kaj želimo predati otrokom, imamo sedaj odgovore na vse.«

Tako smo s podkovanimi voditelji začeli leto 2020/21 še v živo, kjer smo darovali sveto mašo in se poslovili od starih članov ter sprejeli tudi nekaj novih. Takoj po začetku leta pa smo skavti na državni ravni sprejeli, da lahko največ pripomoremo kot vestni državljani tako, da izvajamo srečanja na daljavo. Ponovno je na preizkušnji naša iznajdljivost, kako svoje skavtstvo živeti tudi sam. Tisti, ki lahko, pa z veseljem pomagamo tudi v Domu starejših občanov pri najrazličnejših opravilih. Celo volčiči so za stanovalce izdelali voščilnice.

Skavti tako iznajdljivo veslamo skozi epidemijo in spreminjamo svoj način delovanja. Z veseljem pričakujemo božične praznike, da postavimo jaslice in vam, kot vsako leto, prinesemo luč miru iz Betlehema, pa čeprav tokrat na malce drugačen način.

Čeprav moramo ostajati narazen, vas skavti v teh časih spodbujamo, da iščemo načine, kako ostati skupaj. Kjer je volja, je pot! Bodite pripravljeni!

Želim, da ljudje spoznajo svoj kraj

Drr. Mira Delavec Touhami je s svojim delom pomembno zaznamovala Preddvor, še posebno na zgodovinskem in kulturnem področju.

Franceska Žumer

Kdaj ste kot prva in največja poznavalka Josipine Turnograjske, o kateri ste napisali več knjig, prvič zaznali Josipino kot del svojega življenja?

Ko sem začela brati njena pisma leta 2000 v NUK-u, sem vedela, da tega ne delam samo zaradi diplomske naloge. Po devetih mesecih vsakodnevnega branja njenih pisem, ki je trajalo v povprečju osem ur in več, sem se globlje povezala z njo. Vse moje življenje je prepleteno z njo in bo tako ostalo tudi v prihodnje.

Nadaljujete z drugimi osebnostmi iz Preddvora in okolice. Lani je bila to rodbina Wurzbach in letos Fran Lakmayer. S prvo ste uresničili dolgoletno željo Mira Ranta pri prizadevanjih za priznanje njegovih korenin, letos ste dali priznanje čebelarjem. Kaj se vas je pri tem raziskovanju najbolj osebno dotaknilo?

Mira Delavec Touhami / Foto: arhiv GG

Spoznala sem, da si ljudje želijo, da njihove zgodbe, njihova resnica pride med bralce. Običajno so to občutljivi spomini, polni žalosti. Dotaknile so se me številne neodkrite zgodbe, žalostne in tragične, ki zahtevajo izjemno pazljivost pri predstavitvi. Spoznala sem tragiko rodbine Wurzbach, ki je na svojstven način prepletena z večjim delom Slovenije. Ko sem raziskovala Lakmayerja, sem ugotovila, da ga prebivalci Preddvora zelo slabo poznajo, ne le njega – ampak umetnost in zgodovino Preddvora sploh. Želim, da ne le rojeni Preddvorčani, ampak tudi na novo priseljeni prebivalci in obiskovalci Preddvora spoznajo in začutijo ljudi, ki so zaznamovali kraj, kot izjemno dediščino kraja in okolice. Če poznamo svoj kraj, njegovo preteklost, njegove ustvarjalce in živimo s krajem, lahko prenesemo njegovo sporočilo prihodnjim rodovom in ga predstavimo drugim. To je naloga vsakega posameznika in posredno celotne skupnosti.

Za naslednje leto ste za simpozij izbrali Matijo Valjavca - Kračmanovega in Matijo Nagliča - Kosmata. Komu je namenjen vprašalnik v Knjižnici Preddvor?

Ta vprašalnik je pripravila in ga izvaja najmlajša udeleženka simpozija, dijakinja prvega letnika srednje šole Tereza Lombar. Zelo sem ponosna, da mlade zanima zgodovina in da se je Tereza Lombar odločila za raziskovanje. Sodelovali pa bodo tudi učenci in učenke OŠ Matije Valjavca v Preddvoru. Simbolično bomo sočasno s simpozijem drugo leto obeležili tudi desetletnico delovanja KD Josipine Turnograjske.

Kaj o Valjavcu odkrivate novega?

Včasih se nam zdi, da ga vsi poznamo, a ga v resnici ne. Na simpoziju ga bodo predstavili ugledni znanstveniki iz različnih zornih kotov, tudi kot zbiralca in zapisovalca pravljic.

Kaj pa Naglič?

Drugi mož Matija Naglič je večini neznan. Rodil se je pr' Kosmat' na Zg. Beli in bil Valjavčev sosed. Na nekdanjem pokopališču na Beli je tudi pokopan, čeprav grob ni ohranjen zaradi opustitve pokopališča. Ve pa se, kje grob je. Po pripovedovanju je bil »kosmat mož«, ki se ni bril, od tod hišno ime pr' Kosmat', in je raje kot delal na kmetiji bral knjige. V rokopisnem oddelku NUK-a je njegova rokopisna zapuščina, kjer je zapisana neke vrste vaška kronika rojstev, smrti, vremena. Sedaj ga proučujem preko digitalne knjižnice, saj so bili zaradi covida-19 doslej arhivi in knjižnice zaprti. Njegovo delovanje je še zelo neraziskano. Po raziskovanju dr. Marije Stanonik so bila njegova posebna strast romanja, predvsem na Šmarno goro. Postavil je Kosmatovo znamenje na Zg. Beli, bil zelo veren človek, a je kljub temu prišel v spor z duhovščino. Dr. Stanonikova je naredila izjemen korak k raziskovanju Nagliča, zato bomo nadaljevali od tu naprej.

Kaj še želite sporočiti bralcem revije Preddvor?

Poudarjam, da je mednarodni simpozij namenjen vsem občankam in občanom občine Preddvor in tudi širše, zato že sedaj lepo vabim bralce, da se ga udeležijo in spoznajo ustvarjalce preddvorske zgodovine. Za podporo pri organizaciji simpozija bi se želela še posebej zahvaliti muzikologu dr. Francu Križnarju in Občini Preddvor, ki se zaveda, da kraj potrebuje kulturne zgodbe na različnih ravneh. Vse, kar delam, delam s srcem in v takšnem duhu so bili organizirani tudi dogodki, ki sem jih kraju posvetila zadnjih dvajset let. Gre za simbolično darilo kraju, kjer sem preživela svojo mladost.

Festival Free Forms je v Preddvoru znova poskrbel za pestro dogajanje. / Foto: arhiv festivala

Razgiban butični festival

Letošnji mednarodni glasbeni festival Free Forms v Preddvoru je svojemu tradicionalnemu programu dodal jubilejni slikarski ekstempore.

Samo Lesjak

V zadnjih poletnih dneh je Preddvora utripal v ritmih že tretje izvedbe mednarodnega festivala Free Forms, ki uteleša svobodne oblike različnih glasbenih in umetniških praks s poudarkom na improvizirani zvočnosti. Akustični atrij gradu Hrib je ponovno naselil umetniški dialog med glasbeniki, ki so navdušili s svojo virtuoznostjo in odprtim duhom, ambienti Preddvora z njegovo okolico pa so predstavljali čudovito naravno zvočno kuliso tudi za spremljajoče dogodke.

Pod okrilje festivala je namreč z deseto prireditvijo Mednarodni Ex tempore vstopilo likovno društvo Preddvorski samorastniki. Z njim se butični festival iz glasbenega in zvočnega sveta širi tudi v likovno umetnost – več v posebnem članku v tej ediciji. Kot je po koncu uspešnega festivala dejala organizatorka in producentka Janja Rehberger, direktorica zavoda za kulturne dejavnosti Smejmo se: »Tretji festival Free Forms Preddvor lahko podpišemo z izrednim navdušenjem umetnikov in obiskovalcev iz Slovenije, Avstrije, Italije, Srbije in Hrvaške, ki se jim iskreno zahvaljujemo za obisk. Navdušenje nad programom, organizacijo in predvsem nad slikovitim prizoriščem potrjuje, da se festival razvija in raste v smer, ki smo jo načrtovali. Veseli me, da sta ga občina in Zavod za turizem Preddvor (ZTP) prepoznala kot naložbo v promocijo naše butične turistične destinacije.« Tovrstnim ugotovitvam se pridružujejo mnogi, tudi ena od gostujočih glasbenic, pevka, intermedijska umetnica in skladateljica Aphra Tesla, ki je svojo festivalsko izkušnjo strnila z besedami: »V vseh pogledih je bil to eden najboljših festivalov nasploh!«

Na svoj račun so prišli tudi lovci na zvoke narave, ki so soustvarili Zvočno razglednico Preddvora. Izviren in unikaten produkt v sodelovanju z ZTP izvaja programski vodja festivala, glasbenik in skladatelj Boštjan Perovšek. »Sicer se letos žal kar nekaj tujih glasbenikov zaradi rdečih in rumenih seznamov ni moglo udeležiti našega festivala. Kar pa pomeni le to, da so tisti, ki so jih nadomestili, leto dni prej prišli na vrsto. Predvsem je pomembno, da po dolgem času lahko spet igramo v živo. Druženje v živo je pomembno in tega si ne smemo pustiti vzeti,« je poudaril vedno aktivni Perovšek, sicer tudi gost festivalov in klubov v Avstriji, Nemčiji, Italiji in pri nas znamenitih džezovskega festivala v Cerknem in festivala Sajeta v Tolminu. Festival pa podpira tudi Občina Preddvor, pohvalo je tako izrazil tudi preddvorski župan Rok Roblek: »Glasbeniki na našem festivalu so skrajni profesionalci. Njihova izjemna posebnost je, da znajo prisluhniti eden drugemu in se temu primerno odzvati. Želim si, da bi si kot družba te vrednote zapomnili in jih vnesli tudi v svoja življenja.«

Neznani Preddvor

Polona Zalokar

Na severnem robu Kranjskega polja, pod vznožjem Storžiške in Grintavške skupine, se nahaja kraj Preddvor, ki skupaj s še enajstimi vasmi in dvema zaselkoma predstavlja istoimensko občino. Sončna lega v zavetju visokih gora, ugodna, še topla klima, po starem katastru toliko, da sadje dobro dozori, in dovolj rodovitna prst so privabljali naseljence na ta prostor že od najstarejših časov. Za prazgodovinsko poselitev Preddvora je bila odločilna lega kraja ob prehodu ravnine v dolino reke Kokre, po kateri je potekala prastara trgovska pot. Ta je preko prelaza Jezerski vrh povezovala mediteranski prostor s kraji severno od Alp, nadzor nad njo je pomenil varnost in blaginjo vsakokratnih tamkajšnjih prebivalcev. Materialne ostaline človeškega bivanja iz daljne preteklosti je proučevalo do sedaj več arheologov. Slučajno najdene ali z načrtnimi izkopavanji odkrite predmete hranijo trajno v muzejih, majhen del pri zasebnikih, nekaj izjemnih krasi stalni razstavi Gorenjskega muzeja v Kranju in v Narodnem muzeju Slovenije. Tako na terenu arheoloških najdb, razen redkih nepremičnin, ni možno videti. Budnemu opazovalcu narave ali raziskovalcu skritejših kotičkov Preddvora bodo gotovo že spremenjene oblike zemeljskega površja ter nekaj malega kamnitega zidu zadoščali za obisk starih selišč.

Možjanca

Najstarejšo poselitev postavljajo arheologi v okolico Možjance, ki se razlega na zavarovanem prisojnem robu krvavških slemen. Na vzpetini Apnišče (739 m) v smeri Štefanje gore so bili najdeni ostanki višinske naselbine mlajše kamene dobe iz časa prehoda mlajše kamene dobe (pribl. 6.000 –.3.800 pr. Kr.) v dobo kovin, najprej bakreno dobo oz. eneolitik (pribl. 3.800–2.300 pr. Kr.). Naselbine tistega časa sodijo med najstarejše odkrite pri nas in so bile pravi-

Bronasti igli z Možjance iz srednje bronaste dobe, 16.–14. st. pr. Kr. (hrani Narodni muzej Slovenije). Foto: Tomaž Lauko

loma na naravno zaščitenih krajih. Njihovi prebivalci, povezani v do več sto ljudi velike rodovne skupnosti, so pripadali v osrednjeslovenskem prostoru verjetno podonavskim kulturam. Poleg uveljavljenega lova in nabiralništva so se preživljali še s požigalnim poljedelstvom ter živinorejo. Poleg taljenje bakra so znali že žgati glino, kar je posledično pustilo številno keramično posodje, tkati blago iz konopljine in lanene preje ter dobro obdelovati les. Vse to lahko sklepamo tudi na podlagi najdb z drugih istodobnih najdišč v okolici. V bližnji okolici so bile eneolitske npr. selišče Malijevo gradišče nad Golnikom, prazgodovinska naselbina na skalnati terasi nad reko Savo na Drulovki pri Kranju ter širše znana koliščarska kultura z Ljubljanskega barja. Iz mlajše dobe kovin, bronaste dobe (pribl. 2.300.–800 pr. Kr.), v srednjem in poznem obdobju imenovane tudi kultura žarnih grobišč, sta bili pri sv. Miklavžu na Možjanci najdeni dve bronasti igli, ki sta služili bodisi spenjanju las bodisi zapenjanju obleke. Igli imata okrogli, nizkostožčasti glavici z vrezanim okrasjem in rahlo odebeljena, preluknjana dolga vratova okroglega preseka in sodita med tipične tovrstne nakitne najdbe. Z njima se širi krog najdišč srednje bronaste dobe v slovenskem alpskem in predalpskem svetu, čeprav je bila poselitev v tem obdobju še vedno redka. Dosti mlajša je srednjeveška železna podkev, pogosta arheološka najdba, v našem primeru »španskega tipa«, po izročilu domačinov pa iz turških časov, ki je bila izkopana ob gradnji vikenda pri kolovozni poti na Štefanjo goro. V bližini je bilo najdenih še nekaj posod s pepelom, najbrž antičnih, a žal zaradi razgubljenosti ostankov niso bili strokovno obdelani.

Prispevki so povzeti po člankih A. Valiča in T. Knifica, objavljenih v Preddvorskem zborniku (l. 1999), P. Vojaković v Arheološkem vestniku (l. 2008), arheoloških letnih poročilih iz Varstva spomenikov ter splošnih pregledih starejše slovenske zgodovine in arheologije. V veliko pomoč mi je bila arheologinja dr. Veronika Pflaum iz Gorenjskega muzeja, pa tudi vodnik po razstavi Železna nit (l. 2011) avtorice V. Perko.

KERŽAN® AVTOSERVIS
ANITA KERŽAN CELAR S.P.
Goričica 3, 4205 Preddvor
04 25 55 355
041 635 043 (Janez)
051 650 230 (Simon)
avtoservis.kerzan@siol.net
• KLEPARSTVO • LIČARSTVO
• MEHANIČNE STORITVE
• NADOMESTNA VOZILA
• MENJAVA STEKEL
Srečno 2021!
CENITEV ŠKOD ZA ZAVAROVALNICE

Dejavni likovni Samorastniki

Samo Lesjak

Nagrajenci jubilejnega Mednarodnega Ex tempora v družbi vodje društva Franca Gučka in župana Roka Robleka / Foto: arhiv festivala

Preddvorski samorastniki marljivo ustvarjajo likovna dela v raznolikih tehnikah že skoraj dve desetletji, mnogi so za svoja dela prejeli nagrade, pohvale in diplome. Društvo šteje 31 članov, nekaj jih je tudi izven občinskih meja.

Letošnje leto je žal tudi Samorastnike prisililo v ustvarjanje v izolaciji, pa vendar so člani upravičeno ponosni, da jim je konec poletja v okviru domačega festivala Free Forms uspelo izpeljati jubilejni, že deseti Mednarodni Ex tempore v idiličnem okolju ob jezeru Črnava. Likovniki so tako dodatno kulturno obogatili sam koncept festivala – Ex tempore, na katerem so sodelovali tako poklicni kot ljubiteljski likovni ustvarjalci, je namreč butični festival iz glasbenega in zvočnega sveta razširil tudi v likovno umetnost. Več kot trideset ustvarjalcev se je izkazalo z deli v različnih tehnikah, ki so še vedno na ogled v prostorih Hotela Alma. Najboljšim so podelili tudi priznanja: v kategoriji samorastnikov so bili to priznani ustvarjalec Rajko Bogataj, sicer predsednik kranjskega likovnega društva, Marinka Žibert ter Marjan Burja, med mlajšimi ustvarjalci pa je zmagala Niki Močnik.

Zvočne podobe glasbenikov je v času festivala na slikarsko platno v živo preslikoval priznani slikar, domačin Franc Guček - Guči, sicer tudi predsednik društva. »V društvu se bomo tudi v prihodnje trudili negovati svoje ustvarjalne talente, pripravljati razstave in ohranjati dobre odnose med nami pa tudi z ostalimi likovnimi društvi,« je z dobrimi željami ob skorajšnjem novem letu sklenil prvi mož Preddvorskih samorastnikov.

Ljubezenska pisma o svobodi

Podelili so nagrade v natečaju Najboljše ljubezensko pismo v Sloveniji, a brez sklepne prireditve, ki je bila običajno v Preddvoru. Na natečaj, v katerem sodelujejo osnovnošolci in srednješolci, je potekal od junija do konca septembra. Nanj je prispelo 184 pisem, 93 so jih napisali učenci osnovnih šol, 91 dijaki. Natečaj v organizaciji Kulturnega društva Josipine Turnograjske iz Mač je potekalo v sodelovanju z Občino Preddvor in Zavodom za turizem Preddvor. Prispela pisma, v katerih so mladi letos pisali o ljubezni do svobode, so skrbno prebrale članice komisije, pobudnica natečaja ddr. Mira Delavec Touhami ter Janja Čilić, Petra Hladnik in Neža Cerinšek. Na natečaj so prispela pisma iz vse Slovenije, letos pa tudi pisma slovenskih izseljencev iz Nemčije. V kategoriji osnovnih šol so prva tri mesta dosegli: Ema Medved (OŠ Frana Metelka Škocjan), Alina Svoljšak (OŠ dr. Janeza Mencingerja Bohinjska Bistrica) in Ana Poljanšek Žagar (OŠ 16. decembra Mojstrana), med srednješolci pa: Dejan Gavrič (Srednja šola Slovenska Bistrica), Larisa Rataj in Julija Srpčič (obe Gimnazija Novo mesto), v deseterici sta bila nagrajena tudi Timon Malnar in Mateja Golc iz Biotehniškega centra Naklo. Nagrajenci so prejeli unikatne, samo za ta natečaj izdelane steklene pokale za prva tri mesta, drugi pa knjige in priznanja.

Simon-oil
Simon Marko s.p.

Poženik 35, 4207 Cerklje na Gorenjskem
T: 031 280 771
E: info@simon-oil.si
I: www.simon-oil.s

Hitra dostava kurilnega olja

Naše prednosti:
- hitra odzivnost
- brezplačna dostava za količine nad 1000 litrov
- kakovostno kurilno olje v skladu z evropskimi standardi
- zelo ugodna cena

Razvažamo po celi Gorenjski in Ljubljani.

Soteska Pekel

V času zaprtja občinskih mej zaradi koronavirusa sem imel spomladi priložnost raziskovati naravno znamenitost, ki nam je tik pred nosom. Potok Belica, ki mirno teče od Bašlja mimo Bel in je večino časa sploh ne opazimo, skriva sila zanimivo adrenalinsko posebnost – sotesko Pekel.

Nejc Cerkovnik

Glavni izvir potoka Belica se nahaja le nekaj metrov pod Bašeljskim sedlom in je prelepa točka za počitek ob poti iz Kališča proti planini Javornik. Ob žuborenju vode se nam odpira lep razgled na Preddvor in okoliške vasi. Kasneje potok teče po bolj ali manj neprehodnih grapah, preden se v Bašlju razlije v urejeno strugo in vijuga mimo Zgornje, Srednje in Spodnje Bele, dokler se po petih kilometrih ne izlije v reko Milko. Njen strmec (padec potoka od izvira do izliva) je veliko večji kot strmec reke Soče in Save, razlog je kratka dolžina in visokogorski izvir. Posledica tega je, kljub urejenim strugam, dokaj visok vodostaj potoka ob močnejših nalivih.

Čeprav nam je reka večino časa samoumevna, pa je skozi zgodovino dodobra preoblikovala našo pokrajino.

Skozi sotesko sva se prebijala ob plezanju in skakanju čez tolmune.

Že v 15. stoletju so za obratovanje mlinov, žag, kovačnic in napajanja jezer na Brdu zgradili umetni kanal z Zgornje Bele proti kompleksu Brdo. Na začetku 19. stoletja pa se je ob Belici razvilo žbičarstvo (izdelovanje žebljičkov za čevlje) kot domača obrt. Na vseh treh Belah in v Bašlju je obratovalo kar devet žbičarn.

Poleg izvira je najzanimivejši del potoka soteska Pekel. Kanjon se skriva v poraščeni dolinici pod Gradiščem v Bašlju. Od tam ga lahko le slutimo, saj ga opazimo šele, ko stojimo tik pod njim.

Marčevsko nedeljo sva se s sestro Meto, zaradi pisanja njene seminarske naloge o potoku Belica, odpravila z nogometnega igrišča v Bašlju do zajetij nad Laškim, kjer se združijo vsi hudourniški pritoki potoka.

Od tam sva zaplezala po najbolj pretočni strugi. Ob šumenju brzic nama je prehod zaprl skalni skok, izpod katerega teče majhen slap v prelep tolmunček. Skok sva preplezala po levi in kmalu sva zaslutila ožino kanjona v gozdu. Tukaj je voda izginila, tako sva po nadaljnjih nekaj metrih plezanja prispela pod desetmetrsko skalno pregrado, ki zapira vstop v kanjon. Skala je tukaj popolnoma zglajena od vodnega toka, zato sva se navezala na vrv in premagala prvo prepreko. Nad steno se znajdeš v divjem oprijemu soteske. Nad tabo se na obeh straneh nagibata dobrih deset metrov visoki steni, v smeri proti izviru pa se tudi močno zožita, tako da je soteska na najožjem delu široka le kakšne dva metra. V času obiska v soteski ni bilo tekoče vode, preskočiti je bilo treba le kakšen tolmun. Raziskovanje se je nadaljevalo ob vijuganju soteske, plezanju čez skalne skoke ter vodne drče. V soteski je kar nekaj zagozdenih dreves in pa dva gamsa, katerih življenje se je verjetno končalo s padcem čez strmo steno kanjona. V času raziskovanja sem popolnoma pozabil na čas, obkrožal me je prostor, ki je vse prej kot vsakodneven, ves čas pa sem se lahko zavedal moči Belice, ki je izdolbla to naravno čudo. V zgornjem delu voda postaja pogostejša in soteska se začne odpirati. Po dobri uri popolne izolacije v kanjonu sva iz vodnate struge izstopila na zgornjem parkirišču nad Gradiščem, kjer se začne pot na Kališče. Čas karantene je bil idealen za raziskovanja mnogih, izredno zanimivih kotičkov naše občine. Kanjon je le eden izmed njih.

Najlepše so ravno tiste stvari, ki so nam skrite tik pred očmi.

Upokojenski živžav

Le za nekaj mesecev smo dihali s polnimi pljuči, ko nas je epidemija oktobra spet prisilila v samoizolacijo. Kaj nam je uspelo v letu 2020?

Franceska Žumer

Realizirali smo 18 planinskih pohodov s 348 udeleženci. Poleg pohodov v okolico Preddvora smo se podali na Malo in Veliko Osojnico, Vodnikov razglednik, v Crngrob, na goro Oljko, grad Žovnek, planino Konjščico, Vodnikov dom, v Županovo jamo in na Radensko polje, Sv. Miklavž v Tuhinjski dolini, Dobrčo, Šilentabor, Martuljške slapove, Rašico in zaključili z obiskom planine Prevale.

Tudi kolesariti smo začeli šele 20. maja 2020, zaključno vožnjo pa smo imeli 30. septembra z zadnjim postankom v Adergasu ob prijetnem pogovoru. Kolesarilo nas je 24 članov DU Preddvor, od tega letos trije novi člani – Jože Arnež, Luka Selšek in Janez Velikanje. Od 26 načrtovanih kolesarskih izletov nam jih je uspelo realizirati 19, prevozili smo 750 kilometrov. Na vseh kolesarskih izletih je bil prisoten Ivan Grilc iz Potoč, od žensk pa je bila največkrat na kolesu Danica Polajnar iz Preddvora. Tudi umovadba, tombola in pevske vaje Josipink so potekle le v mesecih, ko je bilo dovoljeno druženje. Prav tako je bila osiromašena jutranja telovadba, najprej spomladi in potem jeseni od sredine oktobra dalje. Najbolj pridne telovadijo doma same, nekateri so jo nadomestili s pohodi, nekaj se nas vsako jutro ob pol osmih sreča na Zoomu in ob sredah na kundalini jogi. Poleg telovadbe si privoščimo tudi sobotno virtualno kavico. Vabljeni, da se pridružite!

Za prostovoljno delo v DSO Preddvor so se javili tudi upokojenci, a so iz doma povabili le Janeza Velikanje in Mirana Zadnikarja. Janez se je odločil, ker ima dovolj prostega časa, se počuti pri močeh in rad pomaga. Miran Zadnikar, najvztrajnejši, pa je kot prostovoljec pri različnih društvih in občinskih akcijah sodeloval od 18. leta dalje. Prav tako rad pomaga in čuti osebno dolžnost, da pomaga drugim. Oba sta zadovoljna, saj sta spoznala, kako osamljeni so oskrbovanci, ki so zaprti v sobah, da je veliko kadra na bolniškem dopustu in da je bila njuna odločitev pravilna.

Smučarski in deskarski tečaj

Športno društvo Preddvor sporoča, da organizatorji še vedno zelo optimistično pripravljajo tradicionalni, tokrat že trinajsti Smučarski in deskarski tečaj za osnovnošolske otroke med zimskimi počitnicami od 22. do 26. februarja2021 v Kranjski Gori. Informativne prijave že sprejemajo, z uradnimi prijavami pa bodo začeli takoj po novem letu. VABLJENI!

Krvodajalska akcija bo februarja

V tem letu so bile izpeljane vse krvodajalske akcije, a pod posebnimi pogoji, sporoča Milena Zupin, predsednica Krajevne organizacije Rdečega križa Preddvor. Za leto 2021 je predvidena 11. februarja, o lokaciji bodo krvodajalci obveščeni. Kri lahko po predhodnem dogovoru darujejo tudi na Zavodu za transfuzijsko medicino v Ljubljani. Pobiranja članarine v zdajšnjih razmerah ne bo, če pa kdo od občanov potrebuje pomoč, lahko pokliče poverjenike RK ali pisarno Civilne zaščite Preddvor. Starostnike v domovih v Preddvoru, Naklem in Cerkljah je RK pozorno obdaroval. Finančno je prispeval tudi družinam v soseščini, ki jih je prizadel požar. V pričakovanju božičnih in novoletnih praznikov Zupinova z ekipo poverjenikov KORK Preddvor želi osebnega miru, zdravja in pozitivnih misli.

vencelj

Računovodski servis, davčno in poslovno svetovanje
Belska cesta 15, 4205 Preddvor
E: info@vencelj.si, I: www.vencelj.si, T: 04/2559-500

Uspešno v novem letu!

»Vodimo vas varno mimo davčnih čeri.«

Kljub epidemiji jeseni nekaj nogometa in optimizma

Po nogometnem zatišju v prvi polovici leta smo vsi skupaj težko pričakovali zadnji avgustovski konec tedna, ko so se začela uradna tekmovanja v okviru Medobčinske nogometne zveze Gorenjske Kranj za tekmovalno leto 2020/21. Takratne epidemiološke razmere so narekovale tudi številne organizacijske izzive, ki jih pred tem nismo bili vajeni.

Roman Rogelj, Marjan in **Slavko A. Bogataj**

Tako smo morali poskrbeti za izvajanje vseh ukrepov in priporočil pristojnih organov, da bi jesenski del prvenstva zaključili v skladu s tekmovalnim koledarjem. Žal pa so se razmere konec septembra začele slabšati, in ko so se okužbe s koronavirusom začele pojavljati pri igralcih v nekaterih klubih z območja Gorenjske, je bilo samo še vprašanje časa, kdaj bomo primorani ustaviti nogometne aktivnosti. To se je zgodilo 21. oktobra, ekipe pa bi morale do konca tega dela sezone odigrati še štiri oziroma pet krogov.

Člani, ki jih tudi v letošnji sezoni vodi Anis Mehić, so do prekinitve odigrali osem tekem in edino zmago dosegli proti favorizirani Zarici iz Kranja, ki so jo premagali s 5 : 4. Na Jesenicah in v Britofu so visoko izgubili, na preostalih tekmah pa so prikazali všečno igro, za kaj več pa bi bila potrebna predvsem večja učinkovitost. Za ekipi mladincev in kadetov skrbi trener David Golob, ki je prevzel tudi mlajše dečke U13, njihove starejše vrstnike pa vodi Gregor Pavlič. Gre za kombinirano ekipo, sestavljeno iz igralcev Preddvora in Šenčurja, ki je v osmih tekmah osvojila 13 točk in trenutno na lestvici zaseda šesto mesto. V letošnji sezoni je sicer najštevilnejša ekipa starejših cicibanov U11, ki jo trenirata Iztok Pavc in Pavel Cotman. Luka Potkonjak pa že tradicionalno skrbi za najmlajše v kategoriji mlajših cicibanov. V vseh selekcijah so organizirani tudi treningi vratarjev, ki jih vodi Slavko A. Bogataj. Predčasen zaključek sezone smo v društvu izkoristili tudi za nekatera nujna dela na obstoječem igrišču Za žago. Dotrajane železne gole smo zamenjali z varnejšimi aluminijastimi in umaknili klopi za rezervne igralce nekoliko dlje od vzdolžne črte, pri čemer smo pridobili tudi nekaj metrov pri dimenzijah igrišča. Vsi skupaj pa seveda upamo, da ga bomo spomladi lahko spet uporabili. Žal pa moramo spet poročati o huliganstvu – tako v času prvega kot tudi drugega vala epidemije so nam neodgovorneži nekajkrat vdrli v skladiščne in pomožne garderobne prostore ter povzročili kar precej materialne škode. Ne razumemo, zakaj bi sploh kdo to namerno počel na objektih, namenjenih skupni uporabi.

Že vnaprej se vam zahvaljujemo za vso podporo in sodelovanje (tudi pri namenitvi svojega dela dohodnine za donacije) ter vas vabimo, da pri predstavnikih društva brezplačno prevzamete tudi nov društveni koledar za prihajajoče leto. Dodatne informacije pa lahko vedno dobite na naši spletni strani www.sd-preddvor.si.

V danih in tudi sedaj spremenjenih razmerah vam želimo vse dobro. Še vedno ravnajte odgovorno, spoštujte ukrepe in navodila pristojnih ter ostanite zdravi in optimistični! Vsem želimo vesele praznike ter obilo zadovoljstva in športnih užitkov v letu 2021.

Selekcije U11 do U15

Zahvalno pismo

Drage Bašljanke, spoštovani Bašljani! Še zelo sveže se spominjam tega, kar se je poleti dogajalo med nami, ko smo praznovali mojo zlato mašo. V tem času sem se ponovno prepričal, da ste Bašljani enkratni pojav, izredni fenomen, ki ga ni moč najti v nobeni drugi vaški skupnosti v naši občini in širše.

Ko se oziram nazaj na svojo preteklost, se spominjam svoje nove maše iz leta 1970 in vsega, kar sem tedaj doživljal. Nova maša je bila eno samo veliko slavje, ki ga je pripravila vsa vas. Od tedaj sem zelo ponosen na vas in vas občudujem in v meni prebujate posebno hvaležnost.

Letos sem to ponovno doživel. S kakšnim poletom in navdušenjem ste izpeljali slovesnost zlate maše! Koliko časa in energije ste vložili v potek praznovanja! Občudoval sem vašo povezanost, bili ste kot ena duša in eno srce. Kako je bila zavzeta mladina! Ponosno sem gledal možakarje, s kakšnim pogumom so postavljali zelo visok mlaj in pripravili šotor za gostijo. Kaj naj šele rečem o vas, draga dekleta, spoštovane žene? S kakšno ljubeznijo ste stregle gostom. Vse je potekalo brezhibno, veselo in sproščujoče. Rad bi se vsakemu čisto osebno zahvalil za to, kar je storil za lepo praznovanje zlate maše. Koliko drobnih, tihih in skritih del! Samo Bog ve.

Na koncu pa bi vas vse, ljubljeni Bašljani, spodbudil. Nadaljujte in poglabljajte to tako dragoceno bratsko vzajemno povezanost in solidarnost. Čestitam vam, dragi Bašljani in cenjene Bašljanke. Čestitam za vaš občudovanja vreden zgled vaškega medsebojnega sodelovanja. In na vse vas kličem Božjo bližino in varstvo! Vi ste moj ponos in moje veselje.

Pozdravlja vas stari Bašljan
Šišenkov Joža!

Polovičen izpad nočitev

Preddvor rade obiščejo družine ter aktivni posamezniki, priljubljen je pri padalcih in ljubiteljih trekinga, saj okolica ponuja teren primeren tako za izkušene kot neizkušene pohodnike. Epidemija je seveda zahtevala svoj davek, pove Ernesta Koprivc z Zavoda za turizem Preddvor. »Letos do konca oktobra beležimo polovičen izpad nočitev glede na lansko leto in posledično je tako tudi zasedenost na destinaciji padla za polovico. Če je bila lani zasedenost vse leto 23,5-odstotna, letos od januarja do oktobra beležimo le 11,68-odstotno. Po pričakovanjih je bilo največ nočitev domačih gostov ter gostov iz Nemčije in Hrvaške. Niso pa se vsi ponudniki namestitev odločili za poslovanje s turističnimi boni,« še pove Koprivčeva. Poleti se je največ gostov odločilo za nočitve v glampingih, sledi Hotel Alma, zelo pa so bile obiskane tudi gorske koče.

MEDICINSKI PRIPOMOČKI

BAUERFEIND® MOTION IS LIFE.

IZPOSOJA NEGOVALNE POSTELJE

Možnost izposoje preko naročilnic ZZZS ali samoplačniško. Za več informacij pokličite v podjetje.

ZZZS šifre:
· Postelja: 519
· Posteljni trapez: 555
· Varovalne ograjice za obe strani: 528
· Mizica: 522
· Blazina za posteljo: 801

OSTALI PRIPOMOČKI NA IZPOSOJO

HODULJA
ZZZS šifra: 512

HODULJA S KOLESI
ZZZS šifra: 513

SOBNO DVIGALO
ZZZS šifra: 524

DVIGALO ZA KOPALNICO
ZZZS šifra: 701

STANDARDNI VOZIČEK
ZZZS šifra: 504

POSTELJNA MIZICA

BLAZINA ZA POSTELJO

ANTIDEKUBITUSNA BLAZINA ZA POSTELJO

Nahajamo se na lokaciji:
Dolenjska cesta 242b, Ljubljana Rudnik
Za vse informacije smo na voljo:
01/42 72 941
info@bauerfeind.si
www.bauerfeind.si
www.facebook.com/bauerfeindslovenija/

Vse slike so simbolične. BAUERFEIND.SI

z vami že 120 let KZC

KMETIJSKA ZADRUGA CERKLJE, Z.O.O.
Slovenska cesta 2, 4207 Cerklje
Tel.: 04/252 90 10
info@kzcerklje.si , http://www.kzcerklje.si
CERKLJE, Slovenska cesta 2, tel.: 04/252 90 20
Spremljajte naše aktivnosti tudi na naši Facebook strani

VOKLO, Voklo 98, tel.: 04/251 91 41
MORAVČE, Vegova ulica 7, tel.: 01/834 56 84
ŠENČUR, Kranjska cesta 2, tel.: 04/251 91 40
KOMENDA, Zadružna cesta 2, tel.: 01/834 56 80
BLAGOVICA, Blagovica 10, tel.: 041/370 437

VSEM STRANKAM ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO, ZDRAVO TER USPEŠNO NOVO LETO 2021.

V CVETLIČARNI NUDIMO:
- LONČNICE
- ŠOPKE
- REZANO CVETJE
- POROČNE ARANŽMAJE
- ARANŽIRANJE
- ŽALNI PROGRAM

TRŽNICA
na dvorišču ZADRUGE Cerklje
VSAKO 1. IN 3. SOBOTO V MESECU, OD 9. DO 12. URE*
Suhe mesnine, mesni in mlečni izdelki, sveža jajca, domače testenine, sadje, sadni sokovi, sveža zelenjava, ...
Vabljeni!

UGODNA PRODAJA MINERALNIH GNOJIL
MOŽNOST ODLOŽENEGA PLAČILA
(info v naših trgovinah)

DOMAČE DOBROTE:
- SUHE MESNINE
- SVEŽI SIRI
- DOMAČI ŠTRUKLJI
- DOMAČI PIŠKOTI
- TESTENINE
- LIKERJI
- VINO ...

Renault CLIO

RENAULT
Passion for life

OMEJENA SERIJA I FEEL SLOVENIA
Narejen v Sloveniji

Bogata oprema
Prihranki do **2.600 €***
Paket zimskih pnevmatik

SLOVENSKI AVTO IZBIRA 2020

Renault Clio ★★★★★ BEST IN CLASS 2019 Segment

*Akcijska ponudba velja za model Renault Clio I Feel Slovenia TCE 100 LPG. Prihranki do 2.600 € vsebujejo redni popust v višini 700 €, dodatni popust v višini 600 €, ki velja ob nakupu z Renault financiranjem, subvencionirano obvezno in osnovno kasko zavarovanje za 99 € v vrednosti 304 €, podaljšano jamstvo (5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej) v vrednosti 500 € in vzdrževanje za motor TCe 100 LPG po polovični ceni (5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej) v vrednosti 561 €. Pogoj akcije je sklenitev finančne pogodbe z minimalno financirano vrednostjo 6.000 €, minimalnim trajanjem 36 mesecev z Renault Financiranjem. Ob nakupu vozila, ne glede na obliko financiranja, kupec prejme brezplačen paket zimskih pnevmatik. Pridržujemo si pravico do napak. Poraba pri mešanem ciklu 5,1–7,8 l/100 km. Emisije CO_2 107–136 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6DFULL. Emisija NOx: 0,017–0,0175 g/km. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Ogljikov dioksid (CO_2) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM_{10} in $PM_{2,5}$ ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija d.o.o., Dunajska 22, 1000 Ljubljana.

Renault priporoča Castrol

renault.si

Vaš trgovec v Cerkljah na Gorenjskem
PREŠA CERKLJE, Slovenska cesta 51, 4207 Cerklje na Gorenjskem
T.: 04/281 57 00, www.rpresa.si

Srečno 2021!